

Ĝeneralaj informoj pri politika penso

Male al naturaj kaj fizikaj teorioj, politikaj ideoj ne mortas, kiel ekzemple la galena sistemo, kiu cedis al kopernika astronomio. Tial, legaĵoj, kaj la Hegel ne estas aboliita kun la apero de Markso. Ideoj povas esti rekonstruitaj, kaj la esenco de ideoj dependas de interesoj kaj legaĵoj de legantoj en ĉiu epoko efikas en rekonstruado de ideoj. Pro ĉi tiu kialo

Kaj ni konsideras la teorion pri etiko de Platono aŭ la teorion pri regado de Aristotelo, kiujn oni ne povas konsideri pli progresintaj ol la nunaj ideoj, kiel ankoraŭ gravaj kaj influaj.

Ĉiu penso kaj ĉiu pensulo havas intereskampon kaj pli emfazas iujn aspektojn de la penso. Ĝenerale, ni povas paroli pri 5 penskampoj:

1) epistemologio, 2) ontologio, 3)

antropologio, 4) sociologio, 5) teleologio.

Ĉi tiuj kvin areoj ekzistas en la verkoj de ĉiu pensulo, kaj komprenante la perspektivon de pensulo aŭ pensoskolo en ĉi tiuj areoj, oni povas pli bone kompreni tion kaj ĉiujn ĉi tiujn parametrojn de penso. Kelkaj pensuloj estas ampleksaj kaj la ideoj de la grandaj riĉuloj troveblas en iliaj pensoj; kiel ekzemple Markso kaj la marksisma skolo. Kelkaj aliaj pensuloj kaj pensoskoloj

Ili eble havas pli malmultajn el ĉi tiuj komponantoj, kiel ekzemple neoliberalajn kaj makiavelajn ideojn, kio estas kio igas ilin konsiderataj mikro-pensuloj.

Tra la historio, ideoj estis levitaj pri ĉu eblas Al epistemologio kaj epistemologiaj demandoj en la kampo

Kaj responde al tio, de antikvaj tempoj ĝis la nuntempo, du fluoj de certa scio atingis la fundamentan demandon de la kampo de epistemologio.

Ekzistis pensomovado: la relativista movado, aŭ tiel nomata ruĝa, kaj la realista movado, aŭ tiel nomata verda.

mankas fido je Definitiva scio ne eblas, kaj la unua movado, kiu kredis, ke la homo ne povas atingi la veron kaj fundamente

Ĉi tiu spektro estas dividita en du grupojn: tiuj, kiuj kredas, ke ne ekzistas vero, kiun oni povas malkovri el relativista ontologia

perspektivo, reprezentitaj de la sofistoj kaj estas kaj Skeptikuloj sciis.

Alia grupo, kiuj estis ontologie realistoj, kredis, ke ekzistas veroj, sed ni ne povas scii ilin. Ni pensas en specifaj formatoj. Nia scio kaj tio, kion ni scias, estas la produkto de ĉi tiuj mensaj kaj Ekzemple, Kant kredis, ke nia scio pri aferoj estas limigita homa scio.

funkcio de ĝeneralaj kategorioj, noumeno kaj fenomeno. Sub influo de Kant, estas neobe, ke la noumeno estu konata. Roy Bhaskar kaj la

noumeno ne estas la kampo de nia scio, kaj enKaj ke nia scio fokusiĝas al fenomenoj kaj ke la skolo de kritika realismo ankaŭ parolas pri scio. La dua tendenco aŭ la verda linio kredas, ke homoj povas atingi verojn kaj ke subjektivaj, objektivaj, statistikaj,

matematikaj kaj ordinaraj veroj estas scieblaj. Nur la rimedoj kaj iloj de scio diferencas. Filozofio kreskis en la sino de tiuj, kiuj kredis je la ekzisto de vero kaj volis provizi vojon por scio. En ĉi tiu tendenco ankaŭ...

Oni povas distingi du grupojn: racionalistoj kaj empiriistoj. Racionalismo mem inkluzivas ĝeneralan aŭ deduktan kaj platonan raciismon kaj modernan aŭ kartezian raciismon. En ĝenerala raciismo, la homo, kiel estaĵo dotita per racio, havas la kapablon detalajn verojn el ĝeneralaj principoj. Ekzemploj povas tiam esti uzataj rekoni ĝeneralajn kategoriojn, do eblas malkovri pli por atingi detalojn. La fama estis Platono. Filozofoj povas kompreni la fundamentajn principojn. Hegel esencoj; kiel estas ankaŭ unu el tiuj ĝeneralaj racionalistoj, kiuj, helpe de filozofia racio, malkovras kaj raciigas serion da ekzemple la kategoriojn de la ŝtato, civila socio, ktp., deduktas detalojn. Moderna racio kredas, ke ne ekzistas antaŭekzistantaj ĝeneralaj veroj; veroj, kiujn homa racio malkovras. El tiu perspektivo, homa racio ne estas malkovranto; ĝi estas aktiva kaj kreiva kaj konstruas vivmanieron kaj la fundamenton de nova scio. Nur homa racio estas ĉe la supro. Ĉi tie, kapabla rekoni kaj krei dezirindajn instituciojn de la vivo aparte de homa racio anstataŭas Dio kaj homa racio estas konsiderata kritika racio atingas verojn per dubo kaj sperto. En tradicia racio, lala racio de Dio. Oni diras, ke antaŭaj principoj ne ekzistas kaj homo estas sur vojo de dubado pri antaŭaj kredoj kun specifaj observoj kaj ekzistas speciala loko por li kaj la homo serĉas Ĝi difinis la vivojn tiel ke Dio malkovri ĝeneralajn principojn, sed en moderna racio, la homo prenas la lokon de Dio kaj havas aktivan racion kaj kun

Kaj dubo en ĉio estas dubo en malkovrado de vivo kaj novaj fundamentoj. kaj mezurado. Pozitivistoj kredas, ke nur scio meritas la titolon kaj eksperimenton. En empirio, la kriterio de scio estas observado Ili scias, ke konsideras la homan menson simpla tabuleto. Ekde kaj Hobbes Vido Scio kaj scienco baziĝas sur la opozicio inter raciismo kaj empirio en angla filozofio kaj scio akiriĝas nur per spertoj kaj eksteraj sensoj en Germanio.

Ekzemple, Ontologio: Povas ŝajni, ke ĉi tiu kategorio ne estas grava por pensuloj de la 20-a jarcento, sed ĝi estas tute la malo. por kompreni la pensojn de Popper, ni devas rilati al lia perspektivo pri ontologio.

En ontologio, la diskuto temas pri la kvalitoj de ekzisto. Antikva ontologio fokusiĝis al la demandoj pri ĉu la mondo estas fizika aŭ spirita, teologia aŭ ne-teologia. Grekaj materialistoj aŭ homoj kiel Empedoklo kredis, ke la mondo estas kreita. Kontraste, greka idealismo kredis, ke materio, kreiĝas Li scias, ke el tiu ĉi materio kreiĝas disvastiĝanta la spirito, kaj ĉiuj aliaj aferoj estas reflektaj de ĉi tiuj. La ĉefa esenco de ekzisto estas penso kaj penso. La diskuto pri fariĝo kaj fariĝo ankaŭ estis parto de ontologiaj diskutoj. Ekzemple, Heraklito konsideris ĉion esti en la procezo de ekzisto, dirante, ke la sago, kiu eliras el ĝi, ankaŭ estas parto de ontologiaj diskutoj. Aliflanke, estis tiuj, kiuj kredis je stazo, ke individuo ŝanĝiĝas kaj ke ontologio staras senmove kaj fiksiĝas. La marksistoj kaj Ĝi ne moviĝas. de la 19-a jarcento nur parolis en diversaj lokoj pri historia dialektiko, dum la marksismo de la 19-a jarcento ne parolis pri ontologio. Marks mem nenion diris pri ontologio, sed la marksistoj post li en la 20-a jarcento ja diris.

Ili kreis sciencon.

Rilate al antropologio, ĉiu profesia filozofo, kiu vivis kaj studis la socion kaj la ŝtaton, havas vuzion pri

Lia antropologio havas ĝin. Konfliktoj kaj malsamaj difinoj de homo estis politikaj en la historio de pensado. Por kompreni la penson de iu ajn pensulo, oni

La devas koni lian antropologion. Platono konsideris homon kiel estaĵon kun tri kapabloj, tial li difinis lin kiel ŝuldanton, almozulon kaj almozulon.

Almozulo estas difinita kiel almozulo surbaze de la difino de homo.

Kaj utopio bazita sur la ekvilibra homo.

Malrapideco difinas potencon.

vidpunkto de Aristotelo, la homo estas la Aristotelo konsideras la homon civitano laŭnature kaj politika, racia kaj socia besto, kiu dialogas. Tial, laŭ la

kreskas el la patro, fariĝas arbo, origino de la ŝtato. La homo estas politika, tio estas, la kresko de la ŝtato estas en la ekzisto de la homo. La semo, kiu

sed la arbo estas la sama semo, kiu estis potenciala en ĝi. La homo fariĝas perfekta en la ŝtato, sed la ŝtato ne aldonas perfektecon al la homo. Prefere, ĉi

tiu perfekteco estis imagita en la homo.

Sciu aŭ, kiel Sartre diras, la alia estas nia infero, do la Lupa Viro de Hobbes konsideras homon kiel solecan estaĵon, fremdiĝintan de aliaj, kaj de interne la

koncepto de Hobbes pri ŝtato malsama ol la ŝtato devenis de aristotela penso pri homo. Kaj kiam estas

Scias

La pasinteco estas grava. Rousseau Rousseau kontraŭas Hobbes. Ĉu la homo estas bonvola aŭ malbona, ni komprenas la plezuron de

la homaro kiam ni konsideras aliajn kiel celojn kaj ne kiel rimedojn. Morala homo donas aliajn kiel celojn.

Nek ĝi vidas la rimedojn por akiri potencon aŭ riĉecon. Homoj estas la objekto de la morala ŝtato. Pensuloj en la fruaj jarcentoj vidis civitanojn ^{Mi} rigardas.

kiel la celon de politika homo. En la nova epoko, oni serĉis la persekutadon de plezuro kaj profito, kaj en la malnova epoko, la

La pli nova estas perfektisto kaj serĉas utopion. Por identigi ĉiun

penson, ni devas atenti ĝian tipon de antropologio, sed iuj pensuloj de la 20-a jarcento esprimis interpreton por eliri el ĉi tiu dilemo. Konsiderante, ke la

pensoj de pensuloj pri homo estas diversaj kaj malsamaj, kiun ni akceptu kaj kia estas la elirejo el ĉi tiu dilemo? La respondo, kiun iuj pensuloj donis por eliri

el ĉi tiu problemo, estas unu antropologio anstataŭ ĉiuj antropologioj, tiamaniere, laŭ malsamaj interpretoj de naturo kaj nenio. Alivorte, oni povas diri pri

homo el la socia historio de homo, ke homo estas ĉio, almozulo kaj almozulo kaj ĉiufoje li trovas sin laŭ speciala maniero. Kaj la ŝparmonujo estas historia

fluktuo, ne ekzistas stabileco. La strebado al profito el homa ekzisto foje pli klare manifestiĝas ol aliaj aspektoj. Tial, homo estas multifaceta estaĵo, kiu,

depende de la interesoj de ĉiu tempo, havas unu aspekton fariĝantan elstara kaj ombriĝanta la aliajn aspektojn.

Tial, antropologio, ekde la fino de la 1920-aj jaroj, fokusiĝis al la diversaj sociaj kondiĉoj, kiuj formas la specojn de homaj agoj, laŭ politikaj pensuloj, kiuj ĉiu

kredis je aparta identeco por homoj. La sociaj sciencistoj kaj la fenomenologoj, kaj socio, politiko, potenco, ktp., pli kaj pli atentis la homan identecon kaj la

rolon de diversaj faktoroj en formado de homa identeco.

Sociologio signifas la studon de sociaj institucioj, precipe la ŝtato (politika scienco). Rilate al la ŝtato,

Ni trovas la naturon de la ŝtato kaj la deziratan formon de la ŝtato en ĉiu penso. La plej gravaj temoj de ĉi tiu periodo estas la origino de la sistemo en

Ni estas esence sociaj klasoj. Kio estas la unua demando? Ĉu ordo estas artefarita aŭ kiel la abelo kaj la formiko? La demando pri de kie venis la ŝtato. Ĉu ĝi estas maŝino, kiun homoj kreis en specifaj kondiĉoj, aŭ natura procezo, kiu aperis senkonscie? Kaj kiaj estas la kialoj por ŝtatoj?

naturu de la ŝtato: la maŝina Ekzistas du vidpunktoj pri la aŭ industria teorio, kiu konsideras la ŝtaton kiel maŝinon aŭ mekanismon kreitan de homoj, kaj la natura (organika) teorio, kiu konsideras la ŝtaton kiel vivantan organismon kaj naturan estaĵon kreitan per penso. Ĝi ne estas al diferencoj en la konsiderata homo kaj havas propran vivon, kiel ekzemple la aristotela teorio pri la ŝtato. Akcepti ĉiun el ĉi tiuj vidpunktoj kondukas kompreno de homaj funkcioj, la rajto al revolucio, la funkcio de ŝtatoj, ktp. En ĉi tiu kadro, Aristotelo kredis, ke same kiel la familio estas kreita laŭ homaj bezonoj (fakte, homoj estas en la familio ekde la komenco, la filo aŭ patro de la familio) kaj ĝia membreco estas natura fenomeno. La ŝtato estas kiel la ŝtato, la planto kaj ĝi atingas perfektecon), la ŝtato estas senkonscie konsistanta el homoj kaj la ŝtato ankaŭ kreskas en ĝi (la homo estas homo en naturaj bezonoj de la homo estas kreitaj, kiel la familio. Ĉi tiu vidpunkto ne estis subtenata ĝis la Mezepoko. La ŝtato estis konsiderata natura ento.

En la modernaj jarcentoj, nova koncepto pri la ŝtato formiĝis. La vojo de politika pensado deturniĝis de ĉi tiu vidpunkto pri la ŝtato kaj ... la kaj naturaj sferoj de la homo estis konsiderataj nur la sfero de individua kaj familia vivo, artefarita kaj artefarita. Hobbes, Locke. La apero de socio kaj ŝtato daŭris kaj la familion kontraŭis ankaŭ la naturo de la individua sfero (la homo defendas sin kaj siajn infanojn, ... natura homo, sed racio kaj racio kaj kontrakto estis prezentitaj, kiuj kondukis la homon al la konkludo, ke li kreu pacan kaj leĝe regatan socion kaj ŝtaton. En Helpi aliajn sen ekskuzoj kaj la natura stato, agreso kaj agreso estas levitaj, ktp.

Ĝi ne ekzistas.

Tial, socio estas la produkto de homa racio. Sekve, la bazo de la ŝtato estas industria kaj kontrakta fenomeno kaj maŝinoj, kiujn la homo kreis vivon sub ĝia ombro. La ŝtato estas eterna kaj se por krei sekurecon kaj bonfarton, por ke la homo povu atingi siajn celojn kaj privatan ĝi ne atingas la deziratajn celojn, ĝi povas esti malakceptita kaj dissolvita. Tial, ŝtatoj estas esence fenomenoj, tial ili estas ŝildoj, ili ne estas artefaritaj kaj kompleksaj kaj misteraj. Tial, la bazo de demokratio baziĝas sur ĉi tiu percepto de la ŝtato kiel maŝino. La ŝtato estas por la individuo kaj se ĝi ne povas, ĝi estas rimedo por provizi bonfarton. kaj Kaj la individuo por la ŝtato. Ĉar la celo de moderna homo estas prospero, li estu forigita el la sfero de profito, ĉar tio ne estas sankta afero.

Rilate al la eskatologio de politika penso, se al ĝi mankas ĉi tiu parto, ĝi ne estas konsiderata politika penso, sed prefere politika vidpunkto aŭ politika teorio, kiu havas sociologian aspekton. Ekzemple, la vidpunktoj de Parsons, Weber aŭ Khaldun.

Pri temoj kiel kion homo devus persekuti, kion li devus fari, kaj kiel li kuros, ili ne havas tute klarigan kaj analizan pozicion. Kia estis la tradicia kaj donu al mi cent mil dolarojn. mondo kaj kiel ĝi ŝanĝiĝis, kiaj estas la karakterizaĵoj de la moderna socio kaj la faktoroj, kiuj influas ĝin (Weber), sed principe la dezirata situacio ne estas konsiderata.

Kio farendas kaj kiel havi pli bonan vivon rilatas al politika pensado. Jen kie ni havis la ideon pri milito de ideologioj. La zorgo, ke eblas vivi pli bone kaj esprimi kiel politiko estas ideologio, nun estis levita, kompreneble, la disvastiĝo de teknologio, inkluzive de gentekniko, la malkovro kaj ke homa deziro al abundo de spaco kaj komunikadoj, ktp., estas kialo, kial pli bonaj kondiĉoj povas esti atingitaj politike, socie kaj kulture jam ne estas afero de la pasinteco. Ĉi tiu diskuto ne estis levita en la pasinteco. Same kiel ni ne sukcesis en la kampo de verdaj spacoj kaj sano, ni ankaŭ povas sukcesi en kreado de pli bona politika ordo. La serĉado de nenie kaj utopio estis levita en la historia registro de homoj kaj homa naturo. Sed en la pasinteco ĝi estis neatingebla, nun ĝi ŝajnas esti trovita en la mondo. Heidegger diras en sia Kritiko de Platono, ke la perfido de Platono estis, ke la mondo ŝajnis apartigi homan ekziston de la idealo. Hodiaŭ, nenie atingeblas en la mondo.

La rilato inter politika penso kaj historio aŭ la didaktiko de historio kaj penso

Alia diskuto estas la rilato inter politika penso kaj historio. Penso influas la direkton de historio, kaj historio influas la formadon aŭ akceptas ĉi tiun aserton, ne akceptas ĝin kaj homoj kredas, transformon de penso. Kompreneble, tiuj, kiuj ne ke politikaj ideoj havas sian propran historion de disvolviĝo kaj ke pensuloj diskutas, pridubas kaj diskutas jam delonge en la historio. Ili pluraj perspektivoj en la kredas je la skolo de sendependeco de penso kaj politika filozofio. Ĝenerale, ekzistas studo de politikaj ideoj: 1- La skolo de sendependeco de penso kaj politika filozofio

El tiu perspektivo, oni devas serĉi la intelektan fonon de ĉiu pensulo en la antaŭa pensulo. Hegel estas unu el tiuj homoj. Hegel kredas, ke la historio de politika filozofio estas la historio de la evoluo de la homa menso (aŭ inverse). Tial, Platono estas stadio de la evoluo de la tiu respondo kaj la spirito de la fluanta imagitara sineskrivita ĉi tiu pensulo, kaj la postaj pensuloj estas tiu, kaj Hegel kredas, ke en la 11-a jarcento, la homa menso atingis perfektecon. Hegel kredas, ke pasintaj filozofioj estis kolektitaj en lia filozofio (kaj fakte tio estas vera).

Ĝi estas. Laŭ la vidpunkto de Hegel, la kompreno de filozofio atingis sian finon kaj perfektecon (se la kompreno de filozofio estas la malkovro de universalaĵoj, tio estas vera, kaj Hegel kredis, ke filozofio finiĝis kun li). Pensoj evoluas.

2-Lernejoj de Psikologio:

Ne ĉiu pensulo reagis multe al la ekstera mondo kaj la verkoj de la pasinteco, kaj eĉ se li faras tion, la efikoj de la pasinteco trapasas la filtrilon de lia menso. Tial ne estas klare ĉu la kompreno de la pensulo pri la antaŭa pensulo estis interpretita ĝuste.

La decida faktoro en politika pensado estas psikologio (tendencoj, mensaj kaj psikologiaj kondiĉoj, ktp.), kiu kondukas al specifa tipo de politika sistemoj estis kritiko de iu, kiu rezignis kaj sentis senton filozofio. Ekzemple, oni diris pri Platono, ke en la unua jarcento p.K., lia kritiko de ekzistantaj de malsukceso, kaj ke la finfina kaj finfina utopio estus kreita de filozofoj. Tial, li serĉas politikan potencon fariĝis Mense perturbita persono por homoj de sia propra speco. Aŭ en la kazo de Hobbes, kiu Malt rapida Tial ne eblas priskribi la ekzistantajn sistemojn kiel misgviditajn. klarigas, ke li estis malkuraĝulo kaj timis ĉion. Tio naskiĝis de lia patrino en Kristnaska vespero, tion Hobbes agnoskas kaj trovas ĝin en potenco estas gaja kaj senbrida homo, kiu neniam submetiĝas al iu ajn socia tradicio de sia tempo. registaro. Hobbes serĉas sekurecon, li

Diraĵo pri Rousseau

Li ne iris, li ne edziĝis kaj vivis luksan vivon. Lia spirito estis kontraŭpotenca kaj kontraŭŝtata, kaj li atribuis gravecon al la suvereneco de la federacia "Kiel vi fariĝis frenezulo?" Li diris, registaro kaj la popolo, kaj ke tiu suvereneco neniam estos transdonita al la ŝtato. En sia esejo pri seksa impotenco, li faras la diskuton pri asketismo kaj protestantismo, ktp., tutmonda konstrua forto. Eblas, ke li ne sekvis la tradiciojn kaj nokte post trinkado de vino kaj alkoholo, li rompus la glasojn de homoj, aŭ, kiel diris Markso, li lavus la glasojn de homoj, kaj rezulte li fariĝis revoluciulo. Aŭ, jen kelkaj pruvoj pri vaganta judo, kiu fariĝis revoluciulo pro sia kredo je la monda proletaro.

Internaciisto kaj

3- La skolo de sciosociologio

Ĉi tiu skolo ne kredis je psikologio aŭ demando-respondo tra la tuta historio. Prefere, ĝi konsideris politikan pensadon. Unue, dum militaj tempoj, respondo al problemoj. Pensuloj estas kreitaĵoj kiuj estas la kreado de sociaj konfliktoj kaj konfliktoj, aperas multaj pensuloj, pli zorgitaj pri de la menso, kaj la menso kaj fabriko de homo kaŭzas

Donu. Diversaj historiaj fluoj havas siajn proprajn problemojn. Ĉiu pensas en la intelekta etoso, en kiu li troviĝas. -4 Recenzo

El tiu perspektivo, ni devas interpreti la penson de pensulo bazitan sur la interesoj de la nuntempo kaj la nuna tempo. Ekzemple, Hegel kaj Platono diris ion pri faŝismo kaj Tamen, Popper, el la kampo de nuntempa tempo, metas la ĉefan respondecon pri la kreado de faŝismaj ŝtatoj sur Hegel kaj Platono. Aŭ iuj konsideris Nietzsche respondeca pri la kreado de faŝismo. Nietzsche estis nomita superhomo de la Mezepoko kaj inter la masoj, ili ridinde nomis lin Hitler. Tio neniam estos trovita. Aliaj metodoj estas proponitaj en politika penso, ekzemple, la metodo rompi la fundamentojn en la politika penso de la postmodernistoj estas proponita. Ĉiu el la skoloj montras vizaĝon de politika Donu. pensulo. Ĉi tiuj aferoj estis deklaritaj en la kreado de pensoj en historiaj eventoj. Sed alia temo, kiu estas levita, estas la influo de tempo kaj historio sur la pensojn de politikaj pensuloj.

La evoluoj de la 11-a kaj 12-a jarcentoj en la kreado de la politika penso de la 20-a jarcento povas esti esprimitaj jene. La plej gravaj evoluoj

Kaj ĝia efiko sur politika pensado estu ekzamenata. Kio okazis dum ĉi tiu periodo -1 La unua

krizo de kapitalismo, 1912 -0 La unua mondmilito -3 La dua krizo de kapitalismo, 1913-1915 -4 Milito -5 La leviĝo de la sociala ŝtato -6 La

tria krizo de kapitalismo, 1914 -7 La kolapso de la komunista reĝimo -9

Dua Mondmilito:

La disvastiĝo de novliberalismo - 1. La procezo de tutmondiĝo.

El ekonomia perspektivo, tri gravaj ekonomiaj krizoj okazis de la fino de la 19-a jarcento ĝis la 20-a jarcento. La unua krizo en la 1910-aj

jaroj, kiun iuj verkistoj kredas kaŭzinta la Unuan Mondmiliton, estis rekta rezulto de ĉi tiu krizo en Marksismo, liberalismo kaj aliaj

pensoskoloj.

La krizo de 1912, kiam ĝi okazis, ŝajnis konfirmi la antaŭdirojn de marksistoj, precipe tiujn, kiuj antaŭdiris, ke kapitalismo estos submetita

al periodaj krizoj kaj konfliktoj. Ĉu la vortoj de Marx estis ĝustaj aŭ ne estas alia afero, sed liaj ideoj havis profundan influon sur la politika

pensado de la tempo.

La efiko de la krizo sur

liberalismon La ekonomia krizo de 1912 kreis novan fazon en la pensado de klasika liberalismo. Klasika liberalismo laŭ pluraj manieroj

Ĝi estas. Esplorablebla - 1

prioritatas super neceso kaj ke la historia ordo de aferoj ne estas afero de nia elekto kaj El filozofia vidpunkto: Li kredis, ke libereco

Limigo kaj deziroj. Historio estas determinita de homo kaj homa racio estas metita ĉe la avangardo de historio kaj socio, kreante malbonan

ciklon, kaj la bazo de humanismo aŭ la originaleco de homo, kiu manifestiĝis en klasika liberalismo, estas certa. La ĉefa supozo estas, ke

la estonteco progresas kaj la homo regas sian propran destinon (la ideo de libereco + la ideo de progreso kaj evoluo)

-0 Politike, ilia baza supozo estis, ke, konsiderante la originalecon de libereco, la institucio de la ŝtato malkreskus, aŭ almenaŭ la ŝtato

restus minimuma. Homa libereco estus pli plene realigita en la sfero de la civila socio, aŭ la vastiĝo de la civila socio kondukus al kuntiriĝo

en la sfero de la ŝtato. Tial, malgranda kaj minimuma ŝtato estis la idealo de la fruaj liberaluloj.

3. Ekonomie, klasika liberalismo baziĝis sur perfekta konkurenciva kapitalismo. Formulante ĉi tiun teorion, Adam Smith kredis, ke se la

libera merkato estus lasita al sia propra sorto kaj registaroj ne enmiksus sin en ekonomiajn aferojn, la ekzisto de la

^{kaj} La postulo je kelkaj varoj pliiĝos, kondukante al longdaŭra ekvilibro en la kapitalisma ekonomio kaj inter oferto kaj postulo.

Konkurenco kondukos al la sano de la kapitalisma merkato kaj ekvilibro kreiĝos inter ekonomia disvolviĝo kaj

ekonomia kaj socia kresko. Kvankam prioritato estas donita al ekonomia kresko, kiam ni atingos signifan nivelon de

ekonomia kresko, ni ankaŭ havos la bazon por socia justeco.

Tial, ne estis atendo de krizo, sociaklasaj dividoj, kaj ĝeneraligita socia malegaleco, kaj fruaj liberaluloj kredis

Kun la eksplodo de la Revolucio de 1912, kapitalismo finfine alportis egalecon kaj justecon al la homo.

Kaj ia teoria fiasko kaptis klasikajn liberalajn pensulojn; tiel ke multaj el la supozoj de klasika liberalismo estis aŭ nuligitaj aŭ igitaj naivaj.

Kontraŭe al la ideoj de la liberaluloj, la kaŝita mano montriĝis almenaŭ ne funkcii bone. Unuflanke, kompleta konkurenco estis ekskludita, kaj interveni en la socian vivon kaj la kapitalismo estis konsiderita kontraŭ la intereso de la bankroton de malgrandaj kompanioj kaj la kunfandiĝon de grandaj kompanioj, la aperon de krizoj kaj karteloj. Ekonomia malegaleco, ekonomia premo, klasa malriĉeco, malriĉeco de la malaltaj klasoj ĉiuj indikis la komencajn krizon. Tial, la ekonomiaj idealoj de liberalismo kaj plene konkurenciva ekonomio por la fino de kapitalismo, malegaleco kaj atingis sakstraton. La socialismaj premoj morteco en la produktivaj kaj laboristaj klasoj, ktp.

Eŭropaj registaroj komencis senti, ke ili devis interveni pli en la socian kaj ekonomian vivon por ke la kapitalisma sistemo estu libera kaj savu sin mem.

Kaj la laboristoj kaj la malliberejo, la timo pri la ebla kolapso de kapitalismo kaj la apero de protestaj movadoj fare de socialistoj, sindikatoj, ktp., kaŭzis, ke la alia fundamento de liberalismo, t.e. la malgranda registaro, estis ŝanĝita kaj reviziita. Tial, en Usono, jam fine de la 19-a jarcento, ni atestis la agojn de registaroj kontraŭ la formado de karteloj kaj trustoj, kaj la unuaj mezuroj por krei socialan asekuron kaj protekti vundeblajn klasojn, kaj antitrustaj leĝoj estis pasigitaj. Laboristoj kaj la vastiĝo de sociala asekuro estis do produkto de la krizo de 1912, do la idealo de la registaro, almenaŭ intence...

Donis. Intervenis kaj proaktiva registaro fariĝis Malobservo de

Socie, la fruaj liberaluloj kredis je la seninterrompa evoluo de modernaj sistemoj; ĉi tie liberalismo pligrandigus la spacon por evoluo. La okazo de la krizo estis malobservo de tiu ideo kaj kondukis al la kredo, ke ĉi tiu evolua vojo de libereco povus esti interrompita. Ĝi superregas historiajn necesojn kaj historio progresas laŭ la postulo de homa penso. Filozofie, la kredo, ke la homo kaj la necesoj de historio estas enigitaj en historion, kaj ke historio estas submetita al reguloj, ankaŭ renkontis malfacilaĵojn kaj agis preter homa libereco kaj penso, kaj influis marksisman penson. La 1912-aj jaroj estis la

Ni ne povas fari historion kiel ni deziras. kaj Markso mortis kaj en la krizo

de 1913...

Ĝi kontrastis kun la realaĵoj, kiuj unua generacio de marksistoj cedis al la dua generacio. Unu el la Engels forpasis en tiuj jaroj, kaj la fundamentoj de la penso de Marx estis, ke la ŝtato havis tute superstrukturatan naturon kaj ne havis volon apartan de la volo de la regantaj klasoj de la socio. Marx ĝenerale ne atribuis gravecon al la ŝtato kaj neniam skribis rilatan teorion en sia verko pri la ŝtato, la kialojn de ĝia daŭrigo aŭ dissolvo. Rilate al la pozicio de la ŝtato kaj ĝia antitezo, Marksismo konformis al ekstrema liberalismo kaj anarkiismo, sed iliaj malkonsentoj estis delongaj.

Mortigi.

Tial, la ideo pri ŝtata superstrukturo en Marksismo ne lasis spacon por pensado pri ŝtatoj. Tamen, kun la apero de la ŝtato kaj la kresko de ŝtata agado en la superaj kaj malsuperaj klasoj, kaj kun la efektigo de antitrustaj aŭ asekuraj leĝoj kaj la elstareco de la ŝtato, evidentiĝis, ŝtato. Ĉu ke ekzistis fundamenta malforteco en frua Marksismo, kaj rilate al klarigo kaj sociologio, pli grava statuso devus esti donita al la ŝtato povas esti klas-ekvilibra faktoro anstataŭ ilo en la manoj de la dominaj klasoj? Ĉu la kapitalisma ŝtato povas superi la mallongdaŭrajn Marksismo obstaklojn de la dominaj klasoj favore al siaj longdaŭraj interesoj kaj simpatii kun la malsuperaj klasoj? Reviiziismo en estas produkto de ĉi tiu frua evoluo de la kapitalisma ekonomio. Kompreneble, reviziismo prenis malsamajn formojn.

La komenca krizo ankaŭ havis sekvojn por konservativa penso. Konservativuloj fariĝis izolitaj kaj pasivaj dum la periodo de liberalismo. Eŭropaj konservativuloj estis pli dependaj de la terposedanta aristokrataro kaj la eklezioj. Konservativuloj tenis tri aferojn sanktaj: -1 Privatan kaj via. Ili sciis. posedaĵon, precipe terposedon; ili konsideris komercon sub la nobelaro kaj ne taksis la emerĝantajn klasojn; -0 La sanktecojn de envio, genlinio kaj pieco -3 Ili sciis, ke terriĉeco

Religia sankteco, religia tradicio en sia originala formo, kiun oni ne nomu nova ŝanĝo kaj evoluo de religio, kie la sola interpreto estas la interpreto de la eklezio. Ni ne plu havas la unuan en ĉi tiu senco, la konservativuloj, kiuj dependis de la eklezio kaj la tero kaj terposedaj institucioj, estis izolitaj dum la liberala regado de la francoj. Ekde la Franca Revolucio, okazis batoj al ĉi tiu ideo kaj feŭdismo estis malmuntita. La katolika eklezio estis atakita en la landoj kaj ekzistis breĉo inter liberalismo kaj la eklezio, kion la eklezio konsideris; kompreneble, poste kaj la suvereneco apartenis al la katolika reĝo ne agnoskis la ideon de la respubliko en Francio.

Ili faris aparaton.

La komenca ekonomia krizo kreis konservativan movadon kaj la konservativuloj esprimis sian kritikon pri liberalismo, argumentante ke komerca kapitalismo kaŭzus krizon, ke la idealoj de liberalismo ne irus ien, kaj ke forturniĝo de la eklezio kaŭzus moralajn kaj sociajn krizojn. Ni atestas la aperon de eklezia aŭ religia patriarkeco en ĉi tiu periodo. En ĉi tiu periodo, patriarkeco prenis novan formon. Oni emfazis, ke la ŝtato estu la patro de la civitanoj kaj ke la integriĝo de eklezio kaj ŝtato estas necesa por konservi socian stabilecon. Ĉi tiu konservativismo sed ĝi estis malsama ol la malnova, ĉar la rolo de la ŝtato en provizado de justeco estis ne kredis, ke la eklezio savos homojn de krizoj, la diskuto pri Padder La sankteco de la tero estis ŝanĝita kaj kaj emfazita, kaj eklezia hierarkio estis kreita. La Unua Mondmilito estis alia krizo, kiu havis vastajn moralajn kaj sociajn efikojn, kvankam je pli malgranda skalo ol la Dua Milito. Rilate al la efiko sur liberalismon, kun la eksplodo de la milito, registaroj, kiuj asertis defendi homan identecon kaj homecon kaj kredis, ke subhomaj identecoj (religiaj kaj naciaj) kontraŭas liberalajn ideojn, batalis unu kontraŭ la alia.

Dum ĉiuj aliaj identecoj krom homa identeco estis malfortigitaj, Voltaire, la granda filozofo de moderneco, serĉis la originalecon de homoj La unua milito montris, ke Edeno Majo nur per ilia homeco, kaj konsideris ĉiujn aliajn homajn identecojn kiel la kaŭzon de milito.

Identecoj gravas.

La Unua Mondmilito ankaŭ influis Marksismon. Marksistoj emfazis la gravecon de la Internacio (la Gralo de Jehovo)

En Kaj ke la proletaro de la mondo kreos komunan identecon trans limoj kaj religioj; sed ni vidis, ke la laboristaj klasoj intence subtenis siajn Ili havis registarojn dum la Unua Mondmilito. La laboristoj subtenis la kapitalistajn klasojn de sia lando.

Ili alfrontis la laboristajn klasojn de aliaj landoj. Ĉi tiu fundamenta krizo en la antropologio de Marksismo kaj la revigliĝo de naciismo en Eŭropo igis multajn marksistojn demandi sin, kial la laboristaj klasoj ne vidis sian liberigon en la liberigo de la kapitalismaj klasoj. Kelkaj marksistoj estis en krizo, inkluzive de Mussolini, unu el la fondintoj de la Itala Socialista Partio, kiu deklaris en sia traktaĵo, ke la laboristaj klasoj devus esti Ekzisto kiu komprenintaj, ke ilia intereso estis ribeli kontraŭ kapitalismo, sed lia doktoreco ne klarigis ĝin publike. Li ne povis instigi ilin al ago kaj racia pensado. Socialismo ne sukcesis instigi homojn; la sola afero, kiun ĝi faris, estis aferoj, kiujn Marksismo ignoris, kiel ekzemple raso, emociaj kredoj, naciismo, tiuj estas la aferoj, kiuj influas homojn, do li forlasis socialismon. Li donis gravecon al sentoj, ne al racio kaj internaciismo. ktp., kaj ĉi

Badr

La Unua Mondmilito ankaŭ influis la konservativajn kaj religiajn kredojn de la popolo. Post la Unua Mondmilito, ni atestis periodon de ribelemo en eŭropaj socioj. La Unua kaj Dua Mondmilitoj kaŭzis grandan damaĝon al la religiaj kredoj de eŭropanoj. Kun la apero de filozofio, kiu kondamnis la abomenaĵojn kaj krimojn faritajn de homoj, la kristana penso, kiu funkciis sur amo, korinklino kaj amo al la proksimumo, ktp., transformis kristanismon en estetikan penson, kiu havis neniun efikon sur la vivojn de kristanaj homoj.

Kaj religia dubo kaj ia speco de dubo Ili fariĝis Protestantaj germanoj faris la plej abomenajn krimojn de la 20-a jarcento.

venis. Tiel, la malkresko de religia kredo en Eŭropo ŝuldiĝis al kialoj kiel la Unua kaj Dua Mondmilitoj. Aperis nereligiaj kredoj, ke se ekzistas Dio, li ne intervenas, kaj krimuloj ne estas punataj, kaj ne ekzistas kontado.

Tiuj ĉi ideoj populariĝis.

de eskapismo kaj la vastiĝo de varietoj kaj koncertoj kaj danco-, kantado- kaj La unuaj rimedoj de amuziĝo kaj rifuĝo en ili kaj signoj trinkceremonioj en Vieno, Parizo, Florenco fariĝis tre popularaj post la unua kaj dua mondmitoj. La popoloj de Eŭropo estis multe pli religiemaj antaŭ la du militoj. Antaŭ la unua kaj dua mondmitoj, la kulturo de plaĝovojaĝado (Derrida Tourism, signifante la specialan amuziĝon de eŭropaj plaĝoj) ne estis ofta, kaj turismo havis religian karakteron; vizitante religiajn kaj sekularajn centrojn, sed ankaŭ 62 eŭropaj marbordoj trovis alian kaj Post la milito, ĝi alprenis komfortserĉan aspekton kaj en la 1970-aj jaroj historiajn kaj civilizojn, ktp.

formon en la turismo kaj mara kultura industrio. La hijab (kompreneble ne la ekzemplo de la spaco Asad al-Dalmi) estis influita de la apero de la. La Dua Mondmilito estis ofta inter eŭropanoj, sed post la milito, multaj el ĉi tiuj tradicioj de ateismaj filozofioj klare prosperis post la Dua Mondmilito. Ekzemple, la ekzistadistoj, la grandaj filozofiaj revuoj de la malfrua 19-a jarcento, kiuj mem estis religiaj movadoj, serĉis respondon al harmonias kun la tempo. Tial, ili kredis, ke religio la demando pri kio estas la celo akcepti la instruojn de la profeto Mohamedo kaj la islama leĝo ne ne zorgas pri la formo kaj vivo de homoj, sed pri morto kaj resurekto kaj vivo kun aliaj. Tial, la nuna tasko de religio estas krei spiritan sekurecon kaj

Ili diris, "Do eĉ se la radikalaj ekzistencialistoj kiel mi estus religiaj, ili tamen estus religiaj."

kaj Ĝi estas la respondo al zorgoj.

La plej grava plezuro de la homo estas religio. Satira verkisto de ekzistadismo, Dio ne ekzistas, sed la Mesio estas en la postvivo.

Estas li.

nihilisman mondon, en kiu la homo Sed post la milito, ankaŭ tiuj ideoj malaperis. Jean-Paul Sartre (li estis politeisto) kreis estas ĵetita kaj ni devas krei sencon por ni mem kaj vivi niajn vivojn. Kaj li puŝis ĝin al socialismo.

Ĝi ankaŭ influis liberalismon, do la milito ankaŭ influis la publikan vivon. La dua krizo de kapitalismo: 1101-33 havis la efikojn de la unua krizo je pli granda skalo. Por konservi ekonomiajn nombrojn, farmistoj forĵetis tritikon kaj en Eŭropo, ili faris neproduktivan laboron por krei dungadon, en la maron, kaj tio estis necesa por konservi oferton kaj postulon, ekzemple, en Anglio kaj Francio.

Li diris, "Se vi havas nenion por fordoni, almenaŭ metu la monbiletojn en vazon, kiel ŝercus la granda ekonomikisto Keynes, kaj plenigu la minejojn, kaj poste dungu kelkajn homojn por enterigi ilin sub la karbominejoj kaj elporti ilin." Unu el la neproduktivaj laboroj estis konstrui multajn vojojn inter urboj.

****La filozofio de Hegel****

^{kaj} La radikoj de la dudeka-jarcenta penso devas esti serĉataj en la deknaŭa jarcento. La deknaŭa jarcento estis plena de primitiva penso kaj politika penso, kaj multaj pensoskoloj aperis, kiuj, kompreneble, estis la heredantoj de antaŭaj jarcentoj. La germana filozofo Hegel havis profundan influon sur la dudeka-jarcenta penso. Post Hegel, Marx, Nietzsche kaj Weber ankaŭ havis elstaran lokon en kreado de la bazo por plia pensado en la dudeka jarcento. Li portis okcidentan filozofion al ĝia pinto kaj, el alia perspektivo, fermis filozofion. En iu senco, Hegel staris ĉe la pinto de filozofio. Li igis tion, kio estis ebla, aktua, tial multaj verkistoj prezentis Hegel kiel novan filozofon kaj kunmetis filozofian sistemon. Oni kredas, ke li alportis la tutan pasintan filozofion en la spotlumon. La kialo de lia enkonduko kiel moderna filozofo estas, ke li kredis je memorganizanta homa intelekto, kiu estas interpretata kiel memorganizanta objekto kaj sendependa kognativa subjekto. Ekzistas teorioj en la verko de Hegel: iuj kredas, ke li serĉis filozofian interpreton de kristanismo. Hegel estas kristana filozofo. Aliaj kredis, ke Hegel integris religion, inkluzive de kristanismo, kiel parton de evoluo ene de religia sistemo. Tial, estas uzataj kiel fundamentoj kaj iloj sur raciaj veroj. religio ne estas la celo, sed la emfazo kaj religio

Ĝi povas esti.

Ili kredis, ke Hegel transiris la sferon de kristana dualismo kaj trineco kaj trovis similecojn inter la filozofio de Hegel kaj la Tria ^{Kategorio} religiaj filozofioj de la Oriento, precipe budhismo. La fama aserto de Hegel, ke Dio ne estas en la mondo, sed la mondo estas en Dio, estas emfazita en ĉi tiu rilato (ia unueco de ekzisto).

Ili sciis, ke li troigis sensencaĵon kaj senrilatan babiladon kaj serĉis la grandecon de la kvara kategorio de Hegel per siaj filozofiaj trukoj, kaj lia persona vivo atestas tion. Hegel kaj Schopenhauer ambaŭ estis majstroj de filozofio. Hegel diris, ke la

Estas eraro, kvankam la individuo estas filozofo de la tempo, ke homoj sur Hegel forlasis filozofian dualismon kaj montris, ke ĝi havas la konscion pri kresko kaj utopio, sed ĝi ankaŭ havas la malĝojon kaj funebrojn, kiujn ĝi ne povas atingi. Tamen, en la filozofio de Hegel, konscio estas la plej alta kaj la homo estas ^{Dio} ~~unu~~ kaj li atingas kaj en sia filozofio li komprenas, ke la homo estas parto de Dio. Greka ideala filozofio kiel Platono havas dualismon (la ideala mondo kaj nia mondo) kaj Platono kredis, ke la ideala mondo estas parto de nia mondo, Platono ^{Donu} kvankam ni provas atingi tiun idealon. Religia dualismo formas la esencon de religio. Li estis kristano antaŭ Kristo. Tio estas, li revivigis la bazon de kristanismo; kun la ideo, ke la ideala mondo estis forlasita el nia morta vivo, ni suferas de ĉi tiu malĝojo, ke ni devas iri ien kaj evolui. Kaj kio estas racia estas reala" en la kritiko de filozofio estas dualismo. La frazo "kio estas reala estas racia kaj tio estas en la kritiko

Kant, en sia filozofia daŭrigo, kredis je la apartigo de fenomeno kaj noumeno; li ankaŭ estis dualistulo iasence. La filozofio de Kant
Kaj distingo kaj distingo: Platono kaj distingo (metaforo kaj fantomoj); Aristotelo kaj distingo (universalaj esencoj kaj materio); Kandido Filozofo (Noumeno kaj Fenomeno). Laŭ Kant, nia scio ne estas reflektado de eksteraj objektoj kaj realaj estaĵoj, sed prefere scio pri la maniero de scio. Ĝi estas homa, do la asertoj de la eklezio kaj kristanismo estis pridubitaj, ke ni komprenis la veron. Scio estas scio rilata al niaj mensaj interesoj kaj deziroj (la dek konceptoj en la menso). Scio, kiu utilas al ni, estas metita en skatolon. Li diris, ke la moderna epoko estas la epoko de homa kuratoreco kaj ke ni ne povas plene kompreni la fenomenon. Li estis filozofo de moderneco, ĉar li malkovris, ke nur racio estas nia prapatro. En la moderna epoko, la homo estas liberigita de kuratoreco kaj la homo...

Ĝenerala sciokadro.

* Hegel kaj la Hegelianoj

estas racia kaj kreskas (la mondo fariĝas racia, tio estas, ĝi venas). Kiam Marx estas la La rezulto de la penso de Hegel estas, ke la mondo produkto de nia propra menso. Fine, en la diskuto pri raciigo, ekzistis malkonsento inter la sekvantoj de Hegel. En la dua duono de la 11-a jarcento, estis domina inter la subtenantoj de Hegel. -1 Idealisma interpreto de la li verkis siajn verkojn. 0 filozofia tendenco ideoj de Hegel

Kaj ĝia esenco jam ĉeestas en la universala menso. El tiu perspektivo, la mondo estas memstara tuto, la rezulto de la tuta estaĵo evoluanta de potencialo al aktualeco. Tio, kio estas en potencialo, estas la universala menso, de kiu la homa menso estas parto.

Temas pri tio, ke la aro de universalaj, esencoj kaj universalaj formoj ekzistas en ĉi tiu menso kaj la laboro de la filozofo estas dedukti el ĉi tiuj universalaj, tial ĝi nuntempe evoluas. La universala menso speguliĝas en la naturo kaj historio de la homo. Tial, Hegel-a idealismo estas modo, en kiu ĝia koncepto jam ekzistas. Ĝi diris, ke universalaj mensaj ideoj antaŭas la realaĵojn de la materia mondo kaj kio ajn okazas, kaj la laboro de la Ni povas. Do ni filozofo estas malkovri ĉi tiun koncepton. Ekzemple, Hegel deduktis la koncepton de malsano en sia filozofio. Ni devus estas, ke krom la malsano, ĝi estas reala en la atendi la okazon de malsano inter homoj. Nun, la specoj de malsanoj ne gravas, la grava afero mondo kaj havas ekzemplojn. Kiom ajn ni provas forigi la malsanon, ĝia koncepto ĉiam ekzistas.

En tiu interpreto, la koncepto kaj ideo havas prioritaton kaj precedencon, kaj el tiu perspektivo, se ni komprenas tiun koncepton, ni komprenos la realajn integris tiujn kaj efektivajn fortojn. Tiu vidpunkto similas al la platona, aristotela kaj kristana interpretoj de la mondo. Hegel ankaŭ kredis, ke li interpretoj en la koncepton de sia ĝenerala filozofio. Platono ne malkovris la aron de ĝeneralaj kaj specifaj formoj. Prefere, li malkovris kelkajn; kiel justecon, bonecon, belecon. Sed li ne povis klarigi ilian rilaton unu kun la alia. Krome, li ne deduktis la aron de idealoj, sed Hegel diras, ke li malkovris la kategoriojn en tempo kaj spaco, kiuj, aron de idealoj kaj ke Platono konis ĝin kiel parton de sia scio. La filozofio mem povus esti malkovrinta la dek laŭ Hegel, ne estis sekreto kaj filozofoj konsideris la ŝlosilajn malkovrojn kaj formis nian naturan kaj socian ekziston. Tial, el tiu perspektivo, en konceptoj, kiuj estas konektitaj en serio, nenio okazas, krom se ĝia koncepto jam estas trovita, kaj ĉio estas en la procezo de transiro de potencialo al aktualeco.

Ekzistas koncepto, kiu ekzistas en la homa menso.

2- Materialisma interpreto de la ideoj de Hegel: La efika

reprezentanto de ĉi tiu vidpunkto estis Feuerbach. Li renversis kaj ŝanĝis la idealisman interpreton de la filozofio de Hegel, kiu estis ĝeneraligita, kaj mem kaj la mondo estas krajomarkis, ke la mondo estas sendependa de si. Li deklaris, ke la ekzisteca kaj natura mondo ŝanĝiĝas kaj fariĝas, kaj diris, ke ĝi havas prioritaton. Ĝeneralaj konceptoj kreiĝas en la ombro de materialaj aferoj sur la homa menso kaj la aro da konceptoj, kiujn Hegel kreas, kaj ni povas atendi ion novan, tial historio ne estas fermita kaj historia movado alportas la eblecon, ke senprecedencaj aferoj okazu. Homaj mensaj konceptoj estas historiaj produktoj, kiuj ne originas el la logikaj, eternaj kaj antaŭaj sferoj kaj havas historian karakteron (t.e., ili kreiĝas kaj evoluas, kaj religio, ktp. detruas homajn intelektajn produktojn, inkluzive de filozofio). Laŭ Feuerbach, Hegel forlasis la principon kaj ekzamenis la ombrojn de la Feuerbach estis la plej grava korpo, nekonscia pri la fakto, ke ne ekzistas ombroj en la foresto de korpoj. La koncepto estas kiel ombro por materio.

kontraŭreligia filozofo, kiu, en sia libro La Esenco de Kristanismo, refutis la aron de ateismaj kredoj de la tempo; ke kristanismo ne havas specifan kaj unikan esencon kaj ke ĝi baziĝas sur malvero. Li levis la demandon pri la historia naturo de kristanismo kaj la evoluoj de la historio. Kristanismo estas la religio de sklaveco, feŭdismo, kamparanaj movadoj kontraŭ feŭdismo, kaj la religio de kapitalistoj. Tial, ĝi ne havas specifan socian esencon. Krome, en la okazo de la apero de Dio, Dio havas historian originon, kaj ni eĉ devus paroli pri la historio de la koncepto de Dio.

La dia esenco en la koncepto de la menso estas kiel tio, kio povas esti la esenco de Dio, do ni anstataŭigis la koncepton per la esenco. Rezulte, Dio manifestiĝas en malsamaj religioj kaj estas submetita al historiaj kaj geografiaj kondiĉoj, homaj kondiĉoj, kaj estas historia, nacia kaj etna spirito, kaj Badr Hasdab diversaj deziroj. Dio estas nigra por la afrika nigra homo, aŭ la Dio de Akvino estas kiel granda feŭda sinjoro kun terposedantoj ĉirkaŭ li. En kapitalismo kaj individuismo, homoj kiel Lutero kaj Kalvino prezentis solan Dion, kiu havas neniun asistanton kaj neniun peranton. Tial, Feuerbach renkontas la koncepton de Dio tiamaniere.

Y Do, kun la pli malaltaj filozofiaj konceptoj de nia antaŭa intelektismo, ne

Malrapida

ekzistas simileco kaj stabileco, kaj sociaj ŝanĝoj, ktp., kredas ke originaleco ne apartenas al la menso kaj ke mensaj konceptoj estas fluidaj kaj havas

rekonstruon, aŭ ili formortas. Tial Ruikdred Khoerbadakh kreis filozofian debaton. Ĝi spertas transformiĝon en konceptoj, aŭ ilian

**** Markso**

Marx prenis trian pozicion inter ĉi tiuj du grupoj. Marx deklaris, ke la hegela idealisma esprimo de Ridge kaj la esprimo "tiam respondu tion" estas malĝustaj ĉar la formo de la problemo estas malĝusta. Ĉi tie la argumento estas sensignifa, Feuerbach estas ambaŭ plena kaj la formo de la problemo devus esti forigita. Marx diras, ke kaj idealistoj kaj materialistoj estas filozofioj, kiuj ĉiu kreas elementon el kaj aliaj elementoj derivitaj kompleksa tuto kaj pensas pri ĝi kiel abstrakta principo.

Ili scias. Kaj due

Tial, laŭ Markso, ne gravas ĉu ni diras, ke la menso estas la determina elemento aŭ la materialo, kaj abstraktadoj kaj logikaj operacioj kaj la laboro de filozofio estas destinitaj al ununura fiasko. Ambaŭ estas malĝustaj, tial Markso kredas, ke filozofio devas esti finita, ni estas kaptitaj en la kaptilo de ĝeneralaj konceptoj en la filozofia kampo. Tial, ĝi fariĝis karakterizaĵo de evidenteco; filozofio ne evoluis kaj venis, dum en la povo de la reveno de Hegel, Ĝi estas kontraŭa al filozofio. Li sonigas la mortsonorilon de filozofio kaj fariĝas filozofia Marksismo. Lia ĉefa punkto estas, ke oni povas paroli nur pri homa historio, eĉ se oni kredas je la filozofio de Hegel aŭ Feuerbach. En ambaŭ kazoj, la supre menciitaj konceptoj trovas signifon kaj akcepton en la kunteksto de homa historio, kaj materiismo estas serĉado de detruo. Tial li asertas, ke idealistoj pensas abstrakte kaj komencas de la menso, dum oni devas agi ne abstrakte sed konkrete, kaj la ŝlosilo al abstrakta pensado estas komenci de materio. Marx prenas nek la menson nek la materion kiel bazon en la historio, sed prefere la laboron de la homo.

Laŭ la vidpunkto de Markso, dekomence, la naturo estis pura kaj la homo estis kreita en iu ajn formo, kiu ne rilatis al li. Markso ne

de la tuta kreaĵo kaj la unueco de ĉiuj klopodoj kaj malsukcesoj. Dio estas la fonto kaj diskutas la socian kaj metafizikan kaj ne parolas pri kreado. La homo,

sendepende de kiel li estis kreita en la naturo, havas certajn karakterizaĵojn: li estas produktema kaj eterna estaĵo; li havas korpon kaj

Ni bezonas komenci sociajn diskutojn ĉi tie. kaj estas artefarita, civila kaj socia estaĵo. Ni traktas la vivas en socio. Li

koncepton de praktiko, kiu estas prezentita antaŭ la objekto de mortigado. Tra la historio, la homo kreas instituciojn (intelektajn, politikajn, ekonomiajn, ktp.) por kontentigi siajn materiajn bezonojn. Ĉi tiuj institucioj estas utilaj kondiĉe disvolviĝas, ili kaptiĝas en stato de objektivigo. ke ili kontentigas niajn bezonojn, sed post kiam la fortoj kaj funkcioj de la homa menso Objektivigo signifas, ke institucioj, kiuj ne estas utilaj, daŭras en la procezo de socia evoluo. Tial, la homo estas la objekto de la kontraŭdiro de la prozodio kaj la intenseco de streĉo (la fortoj de produktado kaj la rilatoj de produktado). Objektivigo estas pli la ĉefa koncepto de la rilatoj de produktado. La intenseco de la streĉo estas la kerno de socia historio. En la stato de objektivigo, la homo fariĝas servisto de la iloj, kiujn li mem kreis, kaj ĉi tiu koncepto estas levita en la kazo de la moderna industria socio.

Kaj ankaŭ ĉi tiuj fariĝis afero de la pasinteco. De kiom longe la mondo estis loko de soleco? ^{Malrapida} La kapitalisma sistemo transformas homon en objektojn, produkton de laboro, ekspluatado kaj akumulado de kapitalo, kaj la homo estas apartigita de sia estaĵo kaj fabrika laboro. Kaj la homo estas malfeliĉa. ^{Estis malfacile.} kreas specon klaso venis kaj disetendiĝis, daŭris kaj helpis kadukiĝi, sed la de falsa komunumo. Ekzemple, feŭdaj institucioj, dum la burĝara konflikto inter la pluso (produktadfortoj) kaj la kadukiĝo (produktadrilatoj) kreis feŭdajn rezistajn revoluciojn. Historio estas serio de naskoj, kaj la fortoj de la nova epoko akiras forton kontraŭ la fortoj de la malnova epoko kaj novaj fortoj aperas. Revolucio estas kiel akuŝistino, kiu faras la naskojn. En kapitalismaj sistemoj, laboristoj estas dinamikaj en la kapitalisma situacio. Ili estas produktivaj, sed la produktorilatoj estas konektitaj.

Kaj tiuj kapitalismaj produktadrilatoj estas kiel ŝelo antaŭ la homo. Ĉe la apero de la kaduka kaj rompita sistemo kaj la apero de socialismo, la fremdiĝo, kiu estas la rezulto de tiu funkcio kaj ĝia produkto, estas eliminata. La ekspluatado de la ekzisto de la popolo atingas sian pinton. Rezulte, socialismo fariĝis rompita sistemo kaj daŭre estos, sed ĝi profitigos ĉiujn.

^{Malrapida.} Produktado pliigas la homon aŭ li ne konscias pri ĝi. La homo kreas praktikon sed ne estas memkonscia. Homoj kreas ĝin sed forgesas sian propran konstruan rolon. En socialismo, la homo konscie homo = fremdiĝo de si mem je malakceptas objektivigon kaj diras, ke li povas krei luktojn laŭ nova maniero, kiu ne estas objektivigo. (Objektivigo je la skalo de la skalo de la socio; tio estas, la plifortiĝo de la produktadrilatoj)

Marksismo kaj marksismaj fluoj

Ondo de Marksismo kun malsamaj zorgoj. Heather Yadak el Edeno Do. Tri Marksistoj de la 20-a jarcento povas esti dividitaj en tri generaciojn. La generacioj adaptiĝis al la tempoj por respondi al novaj problemoj. Ili tial distancigis sin de siaj originalaj pozicioj: La unua generacio

Kaj laŭ la maniero de Markso kaj Engelso, ili pensis pri la eblecoj de la lukto kaj pli zorgis pri revolucio, socialismo kaj la klasbatalo, kaj la transiro al socialismo.

Tiuj estis la generacio antaŭ la Unua Mondmilito.

Dua generacio

Kaj influite de faŝismo kaj naciismo kaj la apero de amasmovadoj, la ideoj de ĉi tiu generacio, kiu aperis en la intermilita periodo, adaptis sian pensadon al ĉi tiuj tempoj. Tial, la zorgo pri klarigo de aferoj kiel faŝismo kaj amaspsikologio kaj la okazo de militoj kaj amasmovadoj anstataŭigis la zorgon pri revolucio kaj socialismo. Kaj kiel kapitalismo kapablis detruigi la esperon pri revolucio per kultura kaj ideologia dominado. La dua generacio estas generacio de

Tiu generacio estis kompleksa miksaĵo de kaj eĉ tute neis la eblecon de revolucio, kaj ne tre interesiĝis pri revolucio, kaj kreis la filozofion de Hegel kaj Freud. Marksismo kaj la Tria Generacio: Ĉi tio

aperis post

la eblecon la Dua Mondmilito, kiam ili forlasis la principojn de Marksismo laŭ ekonomiaj kaj historiaj terminoj, kaj kvankam ili reenkondukis reganta kulturo, la revolucio estis tamen transformita de kapitalisma ekonomio, sed ankaŭ per kultura revolucio.

*Unua generacio de Marksismo

Ekzistas tri tendencoj ene de la unua generacio: -

Ortodoksa Marksismo gvidata de Karl Kautsky

- Reviziisma Marksismo gvidata de Bernstein

- Revolucia Marksismo gvidata de Lenin kaj Rosa Luksemburg

Tiuj ĉi dividoj parte rezultis el la diferencoj inter la verkoj de Markso kaj Engelso, ĉar ili estis du sendependaj figuroj, ĉiu interesiĝis pri specifa kampo, nur pri certaj temoj kaj pri aliaj kampoj. Ili havis la saman opinion.

La plej grava komuna verko de ĉi tiuj du estis la Komunista Manifesto, kiu enhavis ideologiajn temojn. Tamen, Markso ĝenerale fokusiĝis al la dialektiko kaj la bezono de socia ŝanĝo kaj la ebleco de sociekonomikaj ŝanĝoj. Li diskutis la historion de kapitalismo kaj socia vivo, kaj havis nenion komunan kun la naturo kaj la naturaj ŝanĝoj de la socio. Tamen, Engels konsideris sin darvinisto.

Marx emfazis socian Li kredis, ke la leĝo de dialektiko regas la naturon. Engels estis pli deterministo kaj ne kredis je libera volo, sed ŝanĝon en la sociopolitika sistemo kaj la rolon de homo en homo, kreante

Li diris. La formado de objektiveco kaj la rolo de objektiveco en donado de rolo al subjektiveco

estas diskutitaj. Tial, kelkaj marksistoj estis influitaj de Engels, kiu estis determinisma kaj strukturisma, kaj kelkaj Neid venis sub la influon de

Marx, kiu estis volontisma.

(volontulismo); tio estas, la principon de volo. Kompreneble, la Tiuj, kiujn influis Marks kaj socia dialektiko, emfazis homan volon marksistoj mem, influitaj de la diferenco inter Marks kaj Engels, ne atentis ĉi tiun ĉefan diferencon kaj konsideris la du sanktaj kaj volis diskuti Voluntaristoj estas pli siajn diferencojn. En determinismo, la menso ne havas gravan influon, sed estas kreita de la historio.

Hegel estas Dio, la certeco de laj sed de deterministoj kaj kontraŭtezaĵ estas pli darvinaj. Engels estas pli materialisma (ĝenerale, la filozofio de

estas (.

Ortodoksa Marksismo

Ortodokseco laŭvorte signifas dogman kaj veran religion. Ortodoksa Marksismo estis grupo, kiu, post Engels, volis vastigi kaj disvastigi la ideojn de la fruaj marksistoj (Marx kaj Engels). La plej grava reprezentanto de ĉi tiu grupo estis Karl Kautsky, kiu fariĝis la tria figuro en la marksisma tradicio. Li estis proksima amiko de Engels. La intelekta gvidado de la germanaj socialdemokratoj falis en la manojn de Kautsky. Li provis formuli Marksismon, do famaj formuloj kiel bazo kaj superstrukturo kaj la elementoj de la superstrukturo, la koncepto de klaso, fariĝis popularaj en la literaturo de materiismo. La verko de Kautsky estis. Li resumis kaj klarigis la enhavon de dialektika materiismo, kaj li ankaŭ reprezentis gravan frakcion de la laborista frakcio. La Germana Socialdemokrata Partio estis la naskiĝloko de Marksismo. Marx kaj Engels estis la teoriaj kaj filozofiaj reprezentantoj de la laborista movado en Germanio en ĉi tiu partio, kaj Marx akiris konsiderindan forton en siaj klopodoj disvolvi la movadon de la laborista klaso; De Germanio al Anglio kaj de tie al Francio.

^{kaj} En 1919, kvazaŭ-revolucio okazis en Germanio post la milito, sed ĝi ne kondukis ien ĉar la partio ne havis la volon por revolucio kaj ne konsideris sin historie aŭtentika. Tamen, en Rusio en 1917, la socialista frakcio kiu venkis estis la minaco al Germanio (la maldekstra kaj revolucia alo). Ĉi tiu ideo estis instrumenta en la venko de la revolucio kaj la influo de la maldekstra alo de la partio estis decida.

Ĝi falis.

Ili donis la idealan modelon de demokratia ŝtato, kiel minacata ŝtato en ĉiuj landoj kie formiĝas la Socialdemokrata Partio.

Socialismo kaj komunismo estis en la komenco. La partio mem havis tri frakciojn (centro-dekstra-maldekstra). Determinante la strategion de .Li fariĝis domina. la maldekstra flanko izoliĝis. En Rusio, la maldekstra flanko, la partio en Germanio, la kaŭtskista (dekstra) frakcio venkis, kaj tial, havis revolucion aspekton al socialismo.

Dum Marx vivis, la Germana Socialdemokrata Partio estis kontraŭleĝa. Precipe dum la Bismarck-epoko. Sed poste, timante la efikon de ago, ili alvokis marksismajn laboristaj luktoj kaj la formadon de sindikatoj, la registaro permesis al laboristaj movadoj funkcii, kaj per ĉi tiu grupojn kapti la rajtojn de laboristoj per elektoj kaj balotluktoj kaj forlasi la revolucion (1911). Poste, Kautsky, kiu estis grava figuro en la Socialista Fronto de la Socialista Revolucio en Germanio, moviĝis laŭ la linio de la SDA, elektoj kaj partopreno en la demokratia interno.

La maldekstra flanko komencis okupiĝi pri agadoj, kiujn Kautsky konsideris teroristaj; bruligado de Bundek kaj... Ĉi tiuj malbonuloj serĉis revolucion kaj ilia gvidanto estis sinjorino Roza Luksemburg, kiu estis mortigita; ili estis en la malplimulto. En Rusio, la bolŝevikoj tial havis sintenon al revolucio kaj la bezono persekuti (Maldekstraj kaj revoluciaj) estis plimulto, ili kontrolis la plej multajn agadojn, ili estis revoluciaj.

Ortodoksa Marksismo kaj Karl Kautsky kredis je du principoj: Determinismo kaj Ekonomismo.

Ekonomiko

- Determinismo

Laŭ la interpreto de historia materiismo, ĉiu stadio de la historio povas esti realigita nur kiam la antaŭa stadio estas celita esti atinginta sian perfektecon. Li uzas la terminon historiaj naskoj, kio signifas, ke ĉiu antaŭa periodo devas naski la sekvan periodon en la utero de la tempo, kaj Kolekto de... ^{Donu} revolucio estas kiel akuŝistino, kiu faras historiajn naskojn kaj devas esti kompleta kaj matura antaŭ ol ĝi estas nuligita, kaj ĉiu formacio estas en la utero de la antaŭa formacio, kaj se formacioj ne estas formitaj, historia nasko ne povas esti plenumita. Tial, li lanĉis frazon kontraŭ Lenin (la revolucia fluo), ke ĉi tiuj gvidantoj volas devigi historian naskon kaj alporti la infanon al frukto per forto kaj prokrasto anstataŭ dialektiko antaŭ ol la kondiĉoj por nasko estas kreitaj. Kautsky kredis, ke la baza mesaĝo de Marksismo estas kiel determinismo de la sama religio, kaj se marksisma registaro povas esti kreita iam ajn, kio estis la signifo de la aliaj diskutoj pri la neceso disvolvi la ĝermon de formacio en la antaŭa formacio de tezo, antitezo, ktp.?!

Kaj laŭ la doktrinoj, kiujn oni devis sekvi en tiuj revolucioj, Kautsky kredis, ke burĝaj revolucioj estas senkonsciaj revolucioj.

Kaj en liaj okuloj, revolucioj kaj ^{Ili donis} revolucioj okazis en medicino. ^{Ili ne havis} Kaj la burĝaro efektiviĝas sian dialektikan ^{sperton}. De la Angla Revolucio de 1641 ĝis 1949 (202 jaroj), burĝaj revolucioj daŭris. Kaj la burĝaj revolucioj devas impliki la tutan mondon en sia doloro kaj lukto. Tial, se ĉi tiuj evoluoj okazus je eŭropa nivelo, la kapitalisma sistemo fariĝus domina kaj ne estus loko por la ekspansio de kapitalismo, la mondo estus saturita, kaj tiam, dum nova etapo, povus daŭri plurajn centojn da jaroj por ke la ebleco de socialismo okazu. Tial, el ĉi tiu vidpunkto, la historia antaŭscio, kiun Leninismo esprimas kaj ke se la proletaro ne agas, la malsano. Ĉar la estonteco ne povas esti konstruita nur per scio pri la ^{proletaro devas fari revolucion}, la intelektuloj devas agi, estas ia estonteco kaj materiaj evoluoj ne povas esti...

Kaj teknologiaj revolucioj estas necesaj. Proletaj revolucioj ne eblas, sed kapitalismo devas fariĝi tutmonda, teknologio devas anstataŭigi laboron, kaj socialismo devas esti realigita longtempe.

Tial, en epoko kie kapitalismo kaj burĝa demokratio estas la ĉefa vivregulo, la laborista klaso ankaŭ devas agi laŭ tiu ĉi regulo; ili devas trovi Sed tio ne estas la senco de socialismo. Prefere, tiu ĉi klaso devas simple persekuti rolon en la registaro kaj partopreni en elektoj kaj parlamento.

la interesojn de la klaso. Se ĝi forgesas la interesojn de la klaso kaj diras, ke la estonteco kreas la kondiĉojn, ĝi kreas specon de intelekta eraro kaj kondukos al teroro kaj historia aborto, kaj ĝi estos la rezulto de la diktaturo de ^{Ili faros} intelektuloj, kiuj pensas... ^{fariĝis}

Ĝi havas marksisman registaron.

Tial, ekde 1917, la ^{Gad} perfortaj agoj de Kautsky kontraŭ Lenin kaj en 1922 la konflikto atingis sian kulminon, kaj Kautsky verkis La Apostaton, kaj ^{kaj} Kautsky ankaŭ rigardis Lenin kiel la reprezentanton de la maldekstra frakcio, kaj la konflikto inter marksistoj en la unua duono de la 20-a jarcento eskaladis.

Kautsky proponis strategion de pacienco kaj atendado. Atendo por ke kapitalismo regu la tutan mondon kaj, se eble, partoprenu en elektoj kaj demokratio, estas formo de historia determinismo, kontraŭ kiu la proletaro devas defendi sin.

Kaj la revolucio ^{Faru} kaj la ortodoksuloj ambaŭ partoprenas en politiko kaj la nuna registaro por defendi sin. La reviziistoj flankenlasas ĝin. La reviziistoj pli kredis je socialismo, sed ilia ĉefa diferenco estas pri la scienca signifo. La reviziistoj ne akceptis materialismon kaj historian dialektikon, kvankam ili kredis je historia socialismo.

Ekonomismo Ĉi tiu vidpunkto estis levita

Kaj materiaj valoroj estas laŭ la skalo de socia ŝanĝo. Laŭ ĝi, la kapitalisma mondo, la mondo de varoj, en epoko kie la varekonomio estas la bazo de homa vivo kaj materiaj valoroj formas la bazon de ĉio alia, estas detruata de la ekonomio. Tial, Ekonomismo signifas la integriĝon de moderna vivo bazita sur ekonomiaj kaj materiaj valoroj.

Moralo en la epoko de kapitalismo estas influata de ĝi kaj morala kontrasto al materiaj valoroj kreiĝas en ĉiuj areoj. Eĉ religioj, kiuj akceptas ĝian influon, trovas valoron en la akiro de homaj rajtoj; kiel okazas en Protestantismo. Tial, en ĉi tiu epoko, moralaj pozicioj ne povas esti uzataj, kaj revoluciaj kaj revoluciaj movadoj ne povas esti formitaj surbaze de moralaj pozicioj, kaj ili ankaŭ devas esti formitaj surbaze de siaj propraj klasaj kaj ekonomiaj interesoj, kaj ne ekzistas kampoj por moraleco apartaj de la ekonomia kampo, do venas moralaj, metafizikaj kaj emociaj movadoj. Tiu movado de efikaj revoluciaj movadoj estas tiu, kiu uzas la valorojn de historia respondeco, abstraktajn kaj utopiajn poziciojn, kaj uzas ilin por siaj propraj ekonomiaj interesoj, alie ĝi fariĝos la marioneto de kristanaj movadoj de la leninisma tipo kaj devios de la vojo de socialismo kaj estos danĝera. (Normalaj valoroj trapenetas ĉiujn areojn de la vivo, kaj jen kion oni celas per la troa funkciado de la ekonomio.)

sciis kaj Ortodoksa Marksismo, kvankam kredante ke la estonteco de homa historio estas socialismo, kredis ke necesas konsideri la politikon de historia atendo en la realigo de materiaj kaj objektivaj kondiĉoj. La laborista klaso devus esti aktiva en la interesoj de siaj ekonomiaj interesoj en la kadro de kapitalisma socio kaj demokratio, sed tio ne signifas kaj ne korespondas al la realigo de socialismo en la historia senco, sed ĝi estas efika en demokratiigo de la kapitalisma sistemo. Jen la instruoj de Markso; ke antitezo kaj tezo funkcias, sed sintezo bezonas tempon por atingi.

Sur

Reviziisma Marksismo

La ortodoksa movado havis du kontraŭulojn: la reviziiston kaj la revoluciulon. La reviziistoj, reprezentitaj de Eduard Bernstein, estis la kvara figuro en la socialista movado kaj, kiel Kautsky, estis konsiderataj marksistoj.

Novaj studoj pri la historiaj kondiĉoj de la mondo kaj Eŭropo kaj la nombro de minacoj kaj Li estis ortodoksa, sed iom post iom ŝanĝis sian opinion. Lia influo kondukis al kritiko de la tuta Marksismo; rilate al teoriaj pozicioj kaj la praktika historio, je kiu marksistoj kredis.

Kaj en la formo de Kautsky kredis, ke historio havas objektivajn kaj difinitajn etapojn kaj ke kapitalismo, kiel antaŭaj periodoj, neeviteble ŝanĝiĝos.

La ortodoksa movado sur la du principoj de Ekonomismo kaj Determinismo fariĝis reviziismaj movadoj en Marksismo. La reviziisma movado pridubis la principojn de Marksismo kaj pridubis la prognozojn de Markso.

Laŭ Marx, ju pli ni iras, des pli multaj evoluoj kiel la koncentriĝo de kapitalo, la senlabora proletaro, la malpliiginta meza klaso, La senprecedenca koncentriĝo de potenco kaj riĉeco fare de la burĝaro kaj ĉi tiuj konfliktoj kaŭzas la transformon de kapitalismo. Dum Bernstein kredis, ke ĉi tiuj antaŭdiroj ne realiĝis kaj ne estas fareblaj ĉar kapitalismo emas disigi riĉecon. Kio aparte interesis lin estis publikaj gravaj segmentoj de la akciaj kompanioj, kiuj kaŭzas, ke la kapitalo de grandaj kompanioj estas distribuita en la formo de akcioj inter loĝantaro, kaj la apero de ĉi tiuj publikaj akciaj kompanioj kreas instigon por ilia propra investado, kaj tial kapitalistoj en la kapitalista sistemo estas la klaso de industriaj kaj financaj manaĝeroj, kies iom post iom fariĝas anonimaj kaj disigitaj. Kio anstataŭigis la kapitalistan klason potenco baziĝas sur kaj tendenco. Ĉi tiu nova klaso ne estis menciita en la teorioj de Marx kaj estas scio, ne riĉeco, sed informo.

La 21-a jarcento diferencas de la kapitalisma sceno de la 11-a jarcento rilate al teknologio, teknokratoj kaj scio. La ĉefa punkto de la reviziisma argumento estas, ke socialismo ne nepre estas historie necesa kaj ne neeviteble okazas, sed ĝi estas dezirinda. Kapitalismo emas distribui riĉecon inter grupoj de homoj, sed ĝi havas fundamentajn difektojn. Demokratio povas esti pli bone antaŭenigata en socialismo, kaj estas pli bone por la laborista klaso partopreni. Ĉi tiu tendenco iom post iom akiris akcepton en la Okcidento kaj estis sorbita en okcidentajn politikajn sistemojn.

Revolucia Marksismo

Ĉi tiu movado multe emfazis volontarismon kontraste al determinismo. Kaj Lenin kaj Luksemburg kritikis determinismon en sia interpreto de Marx, kiel videblas en la verkoj de Engels. La ortodoksa movado estis pli angla, kaj Lenin kaj Luksemburg estis influitaj de la skribaĵoj de Marx, kiu instigis komunistojn detruigi kapitalistojn kaj antaŭenigi la laboristojn al socialismo.

Kompreneble, Lenin faris kelkajn reviziojn al la ideoj de Marx por adapti ilin al la kondiĉoj de la 20-a-jarcenta Rusio, kapitalismo kiu Ĝi fariĝis imperiisma. Sen nei la sciencon de historio, Lenin emfazis la volon kaj deziron de malgranda grupo de intelektuloj, kiuj lanĉis revolucion malgraŭ la cirkonstancoj.

Ĉe la kapo de la bolŝevikoj estis Lenin, kiu kredis, En Rusio antaŭ la komunista revolucio, ekzistis du grupoj: la bolŝevikoj kaj la menŝevikoj. ke en historiaj kondiĉoj kiel Rusio, du revolucioj povus esti faritaj per unu salto. Li faris specialan analizon, ke ni devus trairi du revoluciojn samtempe, la burĝan kaj la socialisman, per unu paŝo. Ĉar Rusio ankoraŭ ne eniris la kapitalisman stadion tiutempe, kaj Ĝi estis el Rusujo. periodo. kaj estis multe da kritiko pri Lenin pri la realigo de komunismo en ĉi tiu

La lando ekzistis sen esti trairinta siajn historiajn etapojn.

Por efektiviĝi du samtempajn burĝajn kaj socialismajn revoluciojn en Rusio, Lenin uzis grupon de intelektuloj kaj avangardoj anstataŭ la maturaj por recurri al forto kaj teroro. laborista klaso, kredante ke revoluciaj kondiĉoj estis La detruo de ŝtataj bankoj kaj... ne estu evitata.

Lenin ŝanĝiĝis dum sia intelekta vivo. En siaj fruaj verkoj li estis ortodoksa kaj dogma, kaj ne multe okupiĝis pri temoj, rigardante ilin laŭ la stilo de en Eŭropo. De 1925 ĝis 1937, la volontismo de Lenin iom post iom disvolviĝis. monda Marksismo kaj antaŭĝojante pri la industria revolucio

Sed la sperto de la movado kaj strata lukto kreis movadon en la pensado de Lenin, kiu en 1925 atestis la malvenkon de la revolucio. Eĉ en tiaj kondiĉoj, potenca revolucia movado povus esti kreita. Tial, lia intelekta tendenco al revoluciismo pli verŝajne utiligis la akiritajn ŝancojn. Ĉi tiu tendenco al voluntulismo atingis sian pinton.^{kaj} 17-1116 atingis la kulminon de la milito

kaj la diskuto pri detruo de la kapitalisma ŝtato per forto kaj devigo kaj kreado de komunista partio estis emfazita de Lenin.

agi por establi La Menŝevikoj tamen kredis, ke historiaj kondiĉoj devas esti kreitaj, ke kapitalismo devas disvastiĝi en Rusio, kaj tial, nun ni devas devas esti demokratio, kaj de socialismo estas la etapo kaj ne estas unu el niaj devoj kaj taskoj. Tial, la socialista partio, kiun ni nun formas, esti malfermitaj al ĉiuj klasoj. La agadoj de la partio devas esti pacaj, kun partopreno en elektoj kaj demokratiaj.

(La dua generacio estis forigita de ĉi tiu nivelo de edukado pro la komplekseco de la materialo kaj ĝia malfacileco kompreni ĝin.)

Tria Generacio de Marksismo (Frankfurta Skolo)

Se ni volas prezenti ĝeneralan bildon pri la vidpunktoj de la triageneraciaj marksistoj, temas pri Habermas kaj la Frankfurta Skolo, kiuj estas tre kompleksaj. Ili havas ekstergrupajn disputojn kun aliaj. Tial, la amplekso de iliaj diskutoj fariĝis pli vasta. La fruaj marksistoj, inkluzive de Lenin, Kautsky, Bernstein, havis engrupajn disputojn pri la revolucia laboristo, la krizo de la revolucio, ktp. Rilate al tio, la vidpunktoj de Marx diferencis kaj ili ankaŭ elektis flankon rilate al la kondiĉoj por ke la revolucio okazu.

En la tria generacio, ekzistas ekstergrupaj disputoj kie temoj ekster Marksismo estas debatitaj kaj la debato fariĝas pli filozofia, nepolitika kaj profunda.

kritiko de moderneco. La fruaj marksistoj pensis ene de moderneco kaj kritikis ĝin. Ili volis kompletigi Ili ĉefa diskuto temas pri moderneco kaj la modernecon. Ili kredis, ke la nova epoko estas la epoko de scienco, demokratio, kaj ili ankaŭ estis ĝiaj subtenantoj, kaj entute, ĝi devus esti konsiderata kiel bona antaŭsigno, kaj eĉ Markso diris ion subtene al ĝi. Tial, kapitalismo estas la fruaj marksistoj mergitaj en la maro de moderneco, Ili havis kaj ilia konata mondo estis la nova mondo. Kompreneble, ankaŭ estis kritikoj kaj kapitalismo distordis la homon kaj la homo fariĝis objekto de deziro. Tial, En iuj regionoj, ĉi tiuj havis negativan ŝargon. Ili kredis, ke moderneco devus esti reformita per socialismo, kaj homo devus esti kompletigita per la homaro, kaj liberigita de la kaptulo de privata proprieto. Marksismo enkondukis kritikojn de moderneco por reformi ĝin. Ili konsideris modernecon kiel kombinaĵon de tri iloj, kiuj kondukas al socialismo. Ili kredis, ke la nova mondo kun utila teknologio estus liberigo por la homaro, ĉar moderneco, scienco kaj teknologio daŭras en socialismo.

La ideo de moderneco, kiun kritikis la Frankfurta Skolo (tria generacio de Marksismo), havas plurajn bazajn aksojn:

Jes

Epistemologio: 1

Donu. La teorio de antropomorfismo Moderneco kredas, ke la homo povas anstataŭigi Dion kaj ke li estas transcenda pozicio kaj la posteulo de

Kaj kiel Nietzsche diras, Dio do estas Dio.

kaj Dio. La Dio de Feuerbach, kiu faris la homon Dio, eliminis la homon

Dio.

Dio kaj faras sin la posteulo de

La homo mem povas kompreni Dion kaj, starante sur la pinto de historio kaj naturo, povas rigardi malsupren al la mondo de supre per la okuloj de Dio kaj vidi la

estontecon kaj... Tio signifas la sendependecon de la homa menso kaj la kapablon

vidi la pasintecon kaj, pli ol tio, la homa menso havas la kapablon akiri scion. Kant kredas, ke moderneco forigis la kuratorecon de homo,

kaj nia scio dependas de perfekta estaĵo. Descartes diris, ke ni ne povas esti certaj pri io ajn krom ke "ni ne povas esti certaj pri io ajn".

La principo baziĝas sur la racio mem, do la racio mem baziĝas sur la homo, kiu konsideras homon havi transcendentalan pozicion, kiu

Malrapida. Majo rigardas la mondon de supre.

Ontologio: 2

Ni rekonas kaj transcendas ekziston al matematike mekanika ekzisto, kiun oni povas studi eksperimente.

La estaĵo, kiu ni

fariĝas. La plej bona maniero esplori estas empiriismo. Kion Markso kaj marksistoj diras pri dialektiko ne kontraŭas empiriismon kaj ne

kontraŭas ĝin.

3-Antropologio

Kaj la leviĝo de la ^{Malrapida} La antropologio de modernaj pensuloj estas la apartigo de kulturo de naturo, kiu apartigas homon de naturo.

homo super la naturo kaj laŭ tiu instrumenta vidpunkto pri la naturo kondukas al la konflikto inter la civila socio kaj la natura stato. La homo estas apartigita de la naturo kaj

Ĝi liberigas la homon de la naturo. Fruaj marksistoj estas principe modernaj kaj posedemaj, kaj tiu ĉi dominado de la homo okazas, kaj

ili kredas je la originaleco de moderneco. Kompreneble, ili ne evitas kritikon, sed la Frankfurta Skolo estas malproksima de moderneco.

kaj deklaras, ke la plej grava pozicio Ĝi kontraŭas la vidpunkton de Markso pri moderneco. Estas tre krita pri moderneco kaj ke la Zorgo ne estas kapitalismo sed moderneco, ene de kiu

kapitalismo estas levita.

Zorgo

4- Sociologio: Moderna

pensado emis kredi, ke la feraj leĝoj regantaj la kurson de homa evoluo devus kaj povus esti malkovritaj, kio estas pozitivisma kaj scienca

aserto. Historio estas la okazejo por la funkciado de la feraj kaj fundamentaj leĝoj prezentitaj en historia materiismo.

Ĝi montras, ke historio ne vere moviĝas kiel montris la fruaj marksistoj de la Frankfurta Skolo, hegelistaj meze de la dudeka jarcento, kaj ke kaj al demokratio kaj kapitalismo kaj ĉio, kion ni havis ĝis nun. La estonteco ne estu rigardata idealisme, do socialismo estas sintezo de ekzistas ia pesimismo pri homo kaj revolucio, ktp.

Moderneco kun ĉi tiu karakterizaĵo ne nur ne estas konsiderata determinanto de homaj bezonoj, sed kiel proponas la Frankfurta Skolo, moderneco estas faktoro de submetiĝo, sklaveco kaj kaptiteco en la homa historio. Tial, la triageneracia formo de Marksismo influas la komprenon Modernecaj problemoj.

Historia kaj intelekta fono de la Frankfurta Skolo

La marksisma penso de la 20-a jarcento atestis krevon kiam la marksisma realisma aliro al scio estis pridubita.

emfazis empiriismon kaj pozitivismon, La fruaj marksistoj estis empiriistoj kaj empiriistoj, sed la tria generacio havis hegelan penson kaj kaj la rolon de la intelekta kadro en ĉiu epoko en rekono de la scio pri la mondo. La plej gravaj marksistoj de la 20-a jarcento estis la Frankfurta Skolo, Habermas, Marcuse, Horkheimer kaj Adorno. Post tiu skolo, Marksismo ne disvolviĝis, kvankam ĝi trovis novajn funkciojn.

La zorgoj de la fruaj marksistoj ne estis ĉu krizo okazus en la kapitalisma sistemo, kaj kiam kaj kiaj faktoroj kaŭzus laboristan revolucion, kaj kiuj estis la agantoj de la revolucio, kaj kiaj taktikoj estus uzataj. Majo

Kio estas postulata de la gvidantoj de la revolucio (amasmovadoj aŭ subteraj partioj aŭ laboro ĉe la sindikato aŭ ĝis la kondiĉoj estos pretaj). Ekde la Unua Mondmilito, la historiaj kaj sociaj kondiĉoj de Eŭropo iom post iom ŝanĝiĝis, postulante reviziojn de frua Marksismo, ĉar ĝi iom post iom perdis sian ligan al la mondo de kapitalismo kaj la mondo de agado.

Manskuu.

Rilate al historiaj kondiĉoj, kiuj, kontraŭe al marksismaj instruoj kaj marksismaj atendoj, anstataŭigis la spiriton de socialismo kaj eĉ la faktorojn de la mondmilito, la unuigon de la proletaro kaj la unuecon de la laboristaj klasoj de la mondo, aperis naciisma spirito, kaj en la aŭtonomecon de la burĝaj registaroj kontraŭ milito, naciismo fariĝis efika kontraŭ la laborista movado, kaj la laboristoj akiris Unua loko siaj fratoj en aliaj landoj. Tial, la unua milito ankaŭ helpis la spiriton de naciismo.

Post la milito, sub la influo de tiu ĉi naciisma spirito, ni atestas la kreadon de ekstrema naciismo en la movadoj de naziismo, faŝismo kaj stalinismo. Nacia identeco superregis klasan identecon. Ĉi tiuj novaj fenomenoj ne konvenis al la intelekta kadro de marksismo kaj kaŭzis marksismaj intelektaj fundamentoj. Kelkaj konsideris la rolon de registaroj en naciisma propagando fundamentajn dubojn en la tutaj grava, ke registaroj malhelpas la kreadon de socialisma spirito, kaj kelkaj demandis sin ĉu homoj baze agas nur surbaze de racia, kaj precipe kaj motivado Faru ekonomia, motivado en la vivo. Racio estas la sola motivado.

Se la posedanto agas laŭ racia motivo, tiam konsiderante la breĉon inter la kapitalistaj kaj laboristaj klasoj, ni devus atesti la ribelon de la vivo laŭ racia laboristoj ĉiutage. Tial, iuj homoj respondis dirante, ke eble Marksismo havis miskomprenon kaj ke homoj ne agas en politika motivo, sed prefere sentoj kaj emocioj estas la kaŭzo de amasa mobilizado kaj movado.

Homoj. Mussolini, la gvidanto de la Itala Faŝisma Partio, kiu komence estis unu el la fondintoj de socialismo, estis maltrankviligita de ĉi tiuj evoluoj kaj diris, ke homoj ne agas laŭ raciaj motivoj en politiko. Tial li subpremis la italan faŝisman movadon kaj ĝiajn socialismajn rivalojn kaj malliberigis^{kaj} Okazis ŝanĝo de penso. la plej gravan reprezentanton de itala socialismo (la tendenco), kie li mortis.

Falis

En Germanio, la situacio estis simila. Post la malvenko de Germanio, Germanio sentis senton de malantaŭeniĝo kompare kun Francio. Ĉi tiu sento de malantaŭeniĝo igis ĝin senti kvazaŭ ĝi provus konkuri kun la francoj en diversaj kampoj, kio estis ia kompensa mekanismo kaj emfazo sur la fakto, ke ni estis la supera kaj elektita raso de eŭropaj popoloj, ktp.

Naciismaj pensoj estis reago al la sento de malsupereco rilate al Francio, do filozofoj kiel Fichte kaj... sentis malsuperecon kune kun la naciisma sento. Post la situacio en Italio, radikalaj milito, la Vajmara Respubliko estis establita en Germanio kaj la ekonomia krizo ne povis esti facile solvita per ĝi, do simile al la ekstremdekstraj grupoj kiel la Naciisma Partio aktive incitis naciajn sentojn kaj germanan naciismon ĝis en 1933 la Nazia Partio gvidata de Hitler akiris plimulton kaj potencon en la ĝeneralaj elektoj kaj fariĝis Kanceliero. Post la puĉo, kiu montris la respublikan sistemon kaj... la Tria Regno (Tria Imperiestro) kaj la malaltaj klasoj ludis fundamentan rolon en 1933. En la ekpotenciĝo de Hitler, la masoj de la germana popolo, la intereso de Hitler pri laboristoj kaj kamparanoj, kaj... kaj ĉio ĉi estas signoj de la krizo de socialismo, al kiu marksistoj devus respondi teorie:

Ili donis.

En 1909 (fino de la 1920-aj jaroj), marksistoj komencis projekcii siajn ideojn, kaj kelkaj el la plej eminentaj marksismaj pensuloj formis rondojn ĉe la Universitato de Frankfurto, kiu poste fariĝis konata kiel la Frankfurta Skolo, kaj la diskuto

Kontraŭe al la vidpunkto de Marks, ĝi konsideris la krizon de Marksismo, la movadon de naciismo kaj faŝismo, kaj la fortigon de ŝtatoj. De ĉi tiu punkto revolucio kaj la krizon de kapitalismo, ktp., oni iom post iom proponis alian deirpunkton. aperis rompo en Marksismo, kaj anstataŭ diskuti la kondiĉojn de Ĉu la moderneco mem, kiel okcidenta vivmaniero, kaŭzis ĉi tiujn eventojn?

Ĉi tiu tuta milito, kontraŭe al la komenca projekto de moderneco, kiu ne naskiĝis sole el mizero en la Okcidento?! Ĉu naciismo kaj faŝismo, libereco kaj egaleco kaj la unueco de la homaro, kiuj parolis pri moderneco, ne ekestis el moderneco? La unua kaj plej grava libro verkita en la kritiko de moderneco estis la *Dialektiko de la Klerismo* de Adorno.

Al Kun la ekpotenciĝo de Hitler, germanaj intelektuloj elmigris; inkluzive de membroj de la Frankfurta Skolo, kiuj estis ĉefe germanaj pensuloj, kiuj iris al Ameriko. Tial, la penso kaj la ideoj en Ameriko spertis transprenon kaj la generacio de filozofoj ne havis fonon en profunda filozofia pensado. La plej gravaj en Ameriko, estis la skoloj de pozitivismo kaj pragmatismo, kiuj neis transcendantajn verojn. La grandaj germanaj filozofoj estis altiritaj al amerikaj universitatoj.

Kaj iom post iom ĉi tiuj efikoj kaŭzis kaoson en la usona socio. Poste, la Dua Mondmilito kaj kontraŭkapitalismaj movadoj disvastiĝis. Adorno kaj

Ili fariĝis

Horkheimer en

la Dialektiko de Klerismo diris, ke ni devus reipensi la aserton pri eŭropa modernigo kaj klerismo. Ĉi tio kaj la subtenantoj de ĉi tiu modernigo estis naive disvastigitaj kiel ideologio.

Kaj ili estas dediĉitaj al tiu simpla intelekta projekto, do ili certe neglektis la projekton de modernigo rilate al la realo de vera modernigo.

Moderneco distingiĝis.

La projekto de moderneco estas, ke homoj estas egalaj kaj ekzistas universala principo pri tio. Tio estas, la manko de diferencoj inter homoj kaj la emfazo de la origina homa identeco kaj ke aliaj identecoj estas falsaj, historiaj kaj fabrikitaj. Tial, etnaj kaj klasaj identecoj ne estas enecaj en homoj, kaj por ke moderneco estu fruktodona, aliaj identecoj devas esti eliminitaj kaj la homa identeco kiel homo devas esti konservita kaj la egaleco de ĉiuj nacioj devas esti emfazita sur tio. La bazo de la Frankfurta Skolo estas ĉi tiu libro, Dialektiko de Klerismo, kiu temas pri la diskuto pri la vizaĝo de moderneco; kiu estas liberiga unufanke kaj sklaviga aliflanke, kiel la instrumenta racio de la homo sklavigas nin en ĉi tiu epoko. **Resumo de la Frankfurta Skolo** Kritiko de moderneco kaj neo, ke moderneco kaŭzas liberigon, sed prefere moderneco kaŭzas novan submetiĝon kaj kaptitecon de la homo. En la ombro de la kritiko de ^{Malrapida} moderneco, ili traktas kritikojn kiel la kritiko de la nuntempa mondo, la koncepto de tutmonda objektivigo kaj la emfazo de la neebleco forigi objektivigon. Male al la fruaj marksistoj, kiuj optimismis, ke la blokita historiaj tuboj malfermiĝos, la Frankfurta Skolo kaj la fino de la historio kredis, ke la historiaj tuboj ne malfermiĝos kaj ke tio estas kapitalismo. Tial, iel, la interpreto de Fukuyama pri la fino de la historio jam estis proponita, kiu estus liberalismo. Surbaze de tio, Marcuse kaj Adorno konsideras la finon de la historio malĝoja kaj tragika, ke ne ekzistas liberiga forto. Tial ili komence serĉis malgrandajn kaj nesociajn vojojn de liberiĝo, alie ne ekzistus proletaro. Krom, kompreneble, kiujn ili imagas por eskapi de objektivigo, estas Herbert Marcuse, kiu diris fine de sia vivo, ke eble la nigra movado farus ion, ke ili transformiĝus. Sed ĝenerale, la manieroj, eskapoj, kiuj eblas per persona sperto. Horkheimer turnis sin al ia religia eskapo, en ĉi tiu mondo de objektivigo, kie ne ekzistas eskapo, nur religia konscio estas la sola maniero Male al marksistoj Sur kritiki ĉi tiun sistemon. Kompreneble, li ne kredas je la religio de la eklezio kaj la sektoj, kiujn kapitalismo kreis, kiam li vidas ilin kiel kaj universala. Ili diris, ke la vojo al liberiĝo estas individua kaj kristanojn, kiam ili partoprenas en la objektivigo de la homo. Kritiko de popmuziko En siaj famaj verkoj, Adorno serĉis kaj serĉas la esperon en klasika kaj originala arto kaj muziko. Li estis muzikisto kaj rigardis novan muzikon kiel kulturalan industrion, kiu estas ankaŭ ia maŝino, kiu havas konsumantojn, kiujn ĝi devas drogi (laboristoj revenantaj de laboro estas drogitaj per muziko).

Kredanto je ia speco de konscio kaj Scias

Ili fariĝas kulturo kaj la rado de la kapitalisma sistemo daŭras. Tial, nova muziko estas la verko de kapitalisma ekspluatado. Krom la ekonomio, ĝi fariĝis la bazo de

Ne eblas eskapi el la kapitalisma sistemo. Klasika muziko estas pordego al vero kaj libereco. Alie, scienco, kaj religio, kulturo, ktp. fariĝis agentoj de dominado kaj homoj estas objektoj.

Ili estas en la manoj de ĉi tiuj sistemoj.

Marcuse parolis pri tutmonda objektivigo kiel jam ne liberiga forto, kaj pri kapitalismo kiel la fino de la historio, kaj kiam la nigraj, hindaj kaj studentaj movadoj sukcesis, li diris, ke eble la sola vojo al homa libereco estis estas

se la disvastiĝo de civilizo venas je la prezo de subpremo, tiam por esti libera de tiu civilizo oni devas trovi sian seksan
Sekslibereco estis en la nordo. Li diris, ke sekslibereco estas instruisto kaj antaŭeniganto,
deziroj, kaj en tiu horizonto de vera libereco oni trovis animalecan sklavecon. La libro de Marcuse, *Libereco*, ne estis tradukita en la persan
lingvon kaj estas malpermesita.

*Jürgen Habermas

Jürgen Habermas, germana socia kaj politika filozofo, kiu ankoraŭ vivas kaj estas unu el la ĉefaj pensmanieroj ĉe la Universitato de Frankfurto, ekfunkciigis multajn polemikajn opiniojn kaj ideojn. Habermas estis konsiderata filozofo en la dudeka jarcento kaj, fakte, oni povas diri, ke li apartenas al la dua generacio de la "Frankfurta Skolo". Li ankaŭ estis asistanto de Theodor Adorno dum kelka tempo. Tamen, Habermas disiĝis de la Frankfurta Skolo kaj alprenis novajn poziciojn kompare kun la Frankfurta

Ĝi jam faris.

objektivigo, Mallonge, la pozicio de la Frankfurta Skolo, emfazante la pensojn de homoj kiel Marcuse, Horkheimer kaj Adorno pri la stato de emfazis, ke kapitalismo atingis staton, kie ĝi fariĝis neŝanĝebla kiel objekto, kaj ne ekzistas espero por ŝanĝo en la kapitalisma sistemo, kaj tio estas ĉar ĉia ajn konscio kontraŭa al la kapitalisma sistemo malaperis, kaj kun la malapero de la kontraŭa konscio, fakte, ne plu ekzistas historia aganto por transformi ĉi tiun sistemon. Konscioj

La kontraŭoj estis sorbitaj kaj dissolvitaj ene de la kapitalisma socio; kaj laŭ organizado kaj socia potenco, kaj laŭ ideologio kaj konscio. La laboristaj klasoj kaj la proletaro, kiuj iam supozeble estis la liberiga forto kaj la aganto de historia transformo, nun perdis sian lokon en la konsumista komunistaj dominita de la kultura industrio kaj dominita de teknologio, kaj tial ne estas elemento kontraŭ la kapitalisma sistemo. La partioj ankaŭ akceptis instrumentan raciecon, kaj en Sovetunio mem tiutempe ili estis konsiderataj kiel unu el la manifestiĝoj de objektivigo kaj Sovetunio. La situacio, kiu ekestis en la kapitalisma socio manko de diferencigo kaj burokratia dominado. Kiel Marcuse deklaris en sia kritiko de hodiaŭ, jam ne estas dominado.

Kaj estis la frua kapitalisma epoko, kiam la burĝaro ne havis klasan dominadon. La epoko de klasa dominado finiĝis. Hodiaŭ, kun la transformo, kiu okazis, anstataŭ klasa dominado, aperis teknologia dominado. Teknologio transformas scion, rezultante en tutmonda dominado, kaj je la nivelo de forton kaj en Kaj ĝi uniformigas la homon. Ĝi detruas ĉian rezistan kaj kontraŭan ^{Malrapida} lancoj kaj je la nivelo de kapitalismon, ankaŭ kritikis konsumismon, kritikis scio. Tial, ne ekzistas elirejo. Historiaj konfliktoj finiĝis. Rezulte, la Frankfurta Skolo, kritikante memfremdiĝon, kaj samtempe deklaris, ke ne ekzistas alia vojo kaj ke ĝi deklaris la finon de la historia aganto kaj la finon de historia konflikto. Rezulte, ia sento de malespero kaj frustrigo trafis la sekvantojn de la Frankfurta Skolo, kaj ili provis trovi malgrandajn kaj individuajn manierojn eskapi de la granda dominado de kapitalo kaj penetri ĉi tiun koheran korpon de kapitalismo per teknologio. Fakte, ili uzis ĉiajn eblajn rimedojn, do la laboro de la Frankfurta Skolo finiĝis en malespero, frustrigo, pasiveco kaj retiriĝo.

Disigi. Kaj

Malrapide preni centran pozicion: La ^{Majo} ^{Atako} kaj Habermas estas en la centro de kritiko de diversaj pensoskoloj.

Frankfurta Skolo, Modernismo, kaj la Sistemo ^{Majo} ^{Surbaze de tio}, Habermas kritikas tri pensoskolojn.

Kapitalismo kaj postmodernismo.

La ĉefa kritiko de la Frankfurta Skolo estas, ke laŭ Habermas, instrumenta racio en la formo de scienco kaj teknologio konkeris la nuntempan socian mondon, sed tio ne

Racio je la nivelo de individuaj agoj ne estas subigita al la nivelo de la sistemo, sed ni povas nur liberigi kaj eligi ĉi tiun racion. Alivorte, la kritiko de Habermas pri ĉi

tiu skolo estas, ke la Frankfurtoj konfuzis la sistemon kun ideologio kaj lingvo. La sistemo ne diferencigas inter la sfero de dominado de la vivomondo aŭ la vivo-mondo

kaj estas distordita; ĝi estas sfero de falsa ideologio. Kiam individuoj estas metitaj ene de la sistemo de kapitalismo kaj teknologio hodiaŭ, ili estas submetitaj al falsa

ideologio. En la kapitalisma sistemo, dum la koncepto de la vivomondo estas la sfero de libera agado de lingvo kaj kompreno kaj komunikado kaj komunika agado estas

libera kaj libera de ideologio; sfero kie homo povas rekoni siajn verajn interesojn. Tial, laŭ la opinio de Habermas, la Frankfurta Skolo, emfazante la sisteman domajnnon,

parolis malprote al la vivomondo kaj konsideris la vivomondon subigita de la sistema mondo. El tiu vidpunkto, jam ne plu ekzistis ebleco de liberiĝo. Fakte, la kritiko de la

Frankfurta Skolo konsistigas la deirpunkton de la diskutoj de Habermas kaj profundan disputon inter ili en [...]. Aliflanke, Habermas faris ampleksajn kritikojn pri la

postmodernistoj. Li publikigis libron nomitan "La Filozofia Diskurso pri Moderneco", kiun li prenis tie kaj en la 1990-aj jaroj. Ĝi estas "radikala kritiko de la racio de

moderneco" laŭ liaj propraj vortoj. Tial, postmodernismo ankaŭ emfazas kelkajn el la samaj pozicioj kiel la Frankfurta Skolo, kompreneble kun kelkaj diferencoj. Habermas

^{Donis.} kritikas tiun vidpunkton kaj lia celo en tiu libro estas kompletigi la modernecan projekton laŭ siaj propraj vortoj. La ĉefa punkto de Eck

estas, ke moderneco progresis en du direktoj: unu en la direkto de instrumenta aŭ teknika racio kaj la alia en la direkto de kultura aŭ komprena racio. Teknika racio konkeris

de la homo, la sistemon kaj naturon, kaj instrumenta intelekto fariĝis formo super naturo, kaj ĉi tie, en la epoko de moderneco, la homo postulas superecon kaj la kreado

tio estas, teknologio, akiris superecon super la homo, ^{Malrapida} kaj la fundamentan objekton levas Foucault, Derrida kaj aliaj postmodernistoj.

kaj la maniero

estas

^{fariĝis} Oni komprenas, ke finfine, teknologio determinas homan

Ni estis kaptitaj en ĉi tiu kaŝo, sed laŭ Habermas, okcidenta moderneco estis linio de komunikada kaj ^{kaj} ^{Malrapida} vivon, eĉ la homon mem.

kultura racio, kaj ĉi tiu moderneco komenciĝis per kultura racio. ^{Havis kaj} Alia evoluo estis la indikiloj

de kultura racio kiel rezulto de la publika sfero, la civila socio, la libera vorta agado, la malfortiĝo kaj detruo de ideologio, la logiko de lingvo kaj, mallonge, la sfero de liberaj

interpersonaj rilatoj. Se tiu linio de kultura racio daŭre montrus konscian evoluon, la homo aperus kiel racia kaj libera estaĵo, kaj la linio de kultura racio estus venkita de

Kaj tamen, meze de la vojo ^{fariĝis} instrumenta racio, aŭ alivorte, la sistemo estus dominanta la vivantan mondon. Rezulte, la homa konscio estis reduktita kaj limigita.

La domina kultura raciolinio La domina instrumenta raciolinio ^{kaj} Teknologijaj interesoj limigis homan liberecon kaj racion. Rezulte, modernigo

^{kaj} progresis unufle.

Kaj du

moderneco kaj por Ne ekzistas sekva paŝo kaj li nomas ĉi tion la nefinita projekto de moderneco. Tial, ĉi tiu situacio de moderneco estas nefinita kaj la nefinita projekto de kompletigi ĉi tiun projekton, ni devus plivastigi la linion de kultura racio, tio estas, la mondo de vivo kaj libera parolo. Do ĉi tio estas ankaŭ, unuflanke, la sinteno de Habermas Faru kontraŭ la postmodernuloj, kiuj proponas ampleksan kaj radikalan kritikon de racio.

Ili kredas, ke la tuta situacio, en kiu ni troviĝas, estas produkto de moderna racio, dum Habermas kredas, ke la domineco de kapitalismo estu atribuita al instrumenta racio, kaj se la linio de evolua racio kiel faŝismo kaj kultura racio kreskus, oni imagus alian mondon. Tial, Habermas estas revolucia en ĉi tiu senco, tio estas, laŭ la nuna stato de la homo kaj la mondo en la epoko de teknologio kaj trovante eliron el ĉi tiu stato de objektivigo, do li kritikas kaj la frankfurtulojn kaj la postmodernistojn. Aliflanke, Habermas kritikis pozitivismon kaj la nunajn sociajn sciencojn, do li ankaŭ difinas sian pozicion pri ĉi tiu fronto.

Malrapida.

Kaj ĝuste konsiderante ĉi tiujn multifacetajn kritikojn, la fokuso de la diskuto kaj lia pozicio pri pozitivismo en la teorio de

Malrapida

Habermas rilatas al la frua periodo de lia vivo. En la 1960-aj jaroj

Kompreneble, lia ĉefa kritiko estas la

sama kiel tiu farita de aliaj kontraŭ pozitivismo, inkluzive de la Frankfurta Skolo mem, ke la hodiaŭa pozitivismisma scienco jam ne havas ian ajn kritikan karakteron, ĝi estas nur priskriba, kaj tiu priskribo estas farata laŭ certa maniero.

Ĝi fariĝas protekto de la ekzistanta sistemo. Pozitivismaj sociaj sciencoj mem havas grandegan parton en ideologia

Donu tion, kio kaŭzas

dominado kaj objektivigo de la homo. Mallonge, pozitivaj sciencoj estas la firmigo de instrumenta racio kaj ne estas fakte scienco, sed estas fakte ideologio, kaj la ideologia vizaĝo estas la sama objektivigo kaj ĝi volas, ke la homo estu tia. La homo estas bonfarto-serĉanta estaĵo, do la kapitalisma sistemo estas ankaŭ bonfarto por li.

Domineco

Ĉi tiu sistemo difinas, ke la homo ne estas libera

Malrapida, konduti. Li preferas liberecon. La homo ludas rolon en la mondo kiel konstruanto kaj konstruanto, sed ne estas la signifa faktoro en la konstruado de rolo. Kiam homoj naskiĝas, ili havas plurajn rolojn en la socio.

Ili povas esti, dum la signifo de ago kaj praktiko estas senprecedenca ago kaj ekster ĉi tiuj roloj, kiujn ili devas ludi. Tio estas, interveno en historio signifas ŝanĝon kaj transformon.

Tial, ĉiuj ĉi tiuj komunaj okcidentaj sciencoj, sociologio, diversaj skoloj de utilismo, kondutismo, ktp., ne estas scienco sed ideologio. Ili faras la homon laŭ speciala maniero, kiu taŭgas por la teknologia sistemo de la mondo. Do kontraste al ĉi tio, laŭ speciala maniero, ĝi estas kritika teorio. Kritika teorio, kompreneble.

Ili difinas.

kaj Hegemonia scienco devas trovi teorion, kiu provizas al ni eskapon. Ĝi komenciĝas per la Frankfurta Skolo,

Ĝi ankaŭ ebligas kritiki la mondon, pri ĉu vere Donu kaj kaj Habermas disvolvas ĉi tiun teorion.

ekzistas ia maniero por homoj eskapi ĉi tiun tutmondan dominadon de teknologio kaj kapitalo.

Serĉante

Malrapida. Ĉi tiuj tri bazaj kritikoj de Habermas, kiuj iagrade klarigas la kadron de la diskutoj de Habermas, celas liberigi ĉi tiun ekzistantan situacion. Tial, ĝi estas revolucia

kaj iasence. Li emfazis liberecon, konscion, individuecon kaj egalecon de homoj, kaj nun li estas sub...

Estas grave, ke kaj

Habermas la kritikisto

Sur Ĝi volas revivigi ĉi tiun okcidentan modernecon, kiu

rompis la eblecon de libereco, konscio kaj individueco kune kun aŭ malgraŭ tio, kaj restarigi la dominecon de kapitalismo.

Reenkondiĉi tutmondan dominadon. En ĉi tiu senco, li estas fakte filozofo de moderneco. Li akceptas la ĉefan planon de moderneco, sed li homo estas libera kaj ni volas konscias, ke ĝi malsukcesis. Nun li havas kelkajn kritikojn, ĉar en la linio de disvolviĝo de moderneco, la repreni la homon. Kiuj rimedoj estas disponeblaj por tio?

Ne estas espero, la sistemo ankaŭ ne estas reformebla, ĝi estas monstra sistemo, kiu estas memdetrua. Ne estas tio Habermas de la sistemo espero pri reformo fare de registaroj. Registaroj ne povas fari ion ajn por solvi la fundamentajn problemojn de la Malrapida manĝotempo homo. Kaj estas kelkaj efikoj de ĉi tiu sociologio, kiuj ne estas tre gravaj ĉi tie, sed la fina vorto en tiu kampo estas, ke registaroj estas en krizo de legitimeco kaj havas neniun sincerecon, kaj post la sistemo ne estas espero pri reformo. Vi devas iri kaj vivi en la mondo. La vivo estas la areno de libera, imperativa kaj ideala komunikado. La plej grava karakterizaĵo de la homo post laboro kaj produktado, kiun Markso emfazis, laŭ la opinio de Harbaum, post laboro, estas lingvo. Lingvo estis direktita al libereco, kaj hodiaŭ, parolado kaj lingvo estas sub la influo kaj totala distorditaj, sed la ebleco de lingvo libera de interpersona konekto de la sistemo kaj ĉiuj postuloj de ekonomiaj kaj politikaj interesoj. Ili estas distordo ne devas esti ignorata. Se ni kreas ŝanĝon ene de la biologia mondo, nur tiam ni povas agi je la sistema nivelo kaj krei la deziratajn ŝanĝojn. La deirpunkto de revolucio kaj ŝanĝo en la kampo de parolo kaj lingvo estas konscio kaj la alportado de la homo al ideala vorta stato. Jen unu el la ŝlosilaj konceptoj de Habermas: "ideala vorta stato". La sistemo malfermis siajn flugilojn tiel larĝe, ke ne ekzistas ebleco de praktika racio, sed laŭ la Frankfurta Skolo, la vidpunkto de Habermas estis, ke ĉi tio estas troiga ideo, kiun la homo tute transformis. En la privata sfero, en interhoma komunikado, kie ajn ne ekzistas potenco, dominado aŭ kapitalo, la inklino de la homo al la vero pliiĝas, kie ajn...

Se ekzistas dominado, la vero estas subpremita. Tial, la supozoj de Habermas estas, ke la homo estas nevenkebla, potenco kaj

Ekzistas nerezistebla sfero en la homo. Tial, la areno de ŝanĝo estas en la biomondo. La biomondo estas tiu mondo, kie potenco kaj profito ideale ne ekzistas kaj kie la potencialo de lingvo estas direktita kaj finfine parolado estas direktita al libereco. Misformita malkaŝiĝas. La fama frazo de Habermas estas, ke "parolado vortojn de la limoj de potenco parolado povas esti libereco" kaj ĝi eĉ estas domina nuntempe, sed kiam ni liberigas paroladon, logikon kaj kaj kapitalo, tiam la ebleco de libera parolado fariĝas ebla.

Tial, Habermas havas plurajn bazajn supozojn, kompreno kiu estas kondiĉo por kompreni lian intelektan sistemon: unu estas ke "la homo havas finfinan potencon. Alia el la bazaj supozoj de Habermas estas ke li estas nevenkebla" kaj sfero de rezisto kontraŭ dominado.

Lia deirpunkto estas, ke la homo havas transcendentalan esencon, verajn dezirojn, kaj la homo estas kreskigita sur tutmonda kaj universala nivelo. La homo havas fermenton kaj naturon, kaj li havas veran memfidon, kiuj ne estas historiaj, kaj ĉi tiuj veraj deziroj, tio estas, libereco, konscio, individueco, estis kreskigitaj en okcidenta moderneco. Tial, la homo havas fiksan identecon; li havas bazajn dezirojn, li havas serion da fundamentaj bezonoj, kaj ĉi tiuj ripetiĝas sur tutmonda nivelo. La homaro

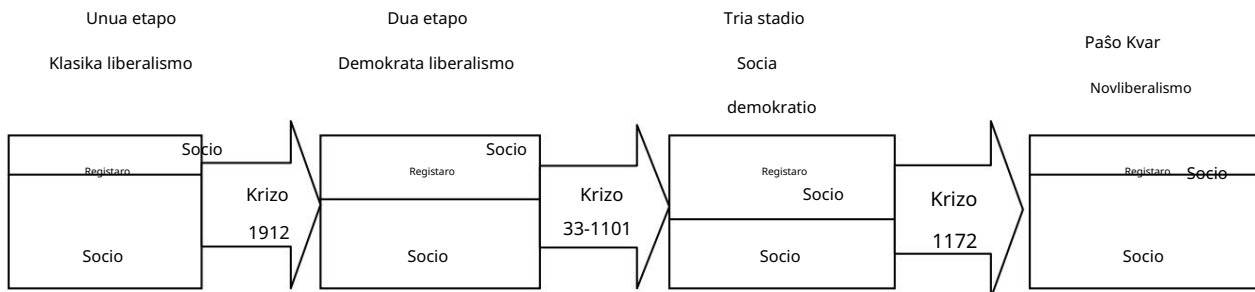
Unueco. Fakte, ĉi tie Habermas sekvas Hegel aŭ Marx aŭ sekvas la religian tradicion ĝenerale. Fakte, la komuna trajto de la idealismo de homoj kiel Hegel kaj Marx kaj ĉiuj religioj estas, ke ili kredas, ke la homo havas kaj celas unu lokon kaj celas certajn aferojn kaj ke li estas, ĝenerale, tiuj idealoj. Tamen, sistemoj de malbono kaj sistemoj de malbono, anstataŭ laŭ la sistemo de kapitalismo dominado, aperas kaj malhelpas la homon atingi ĉi tiujn dezirojn.

Certaj veroj malhelpas nin atingi la veron. Estas kelkaj postmodernistoj, kiuj metas Markson en la ĝeneralan prioritaton de kristanismo, la Oni kredas ke Markso estas ankaŭ homo, kiu ekzistas, estas grandan rakonton de religio, kaj Markso estas daŭrigo de ili, signifante unuiginta kaj unuigita, havas menson, estas konscia, havas verajn dezirojn, kaj se li luktas, eblas

Por atingi tiujn dezirojn. Do ekzistas faktoj en ago.

Liberalismo

Liberalismo trairis kvar bazajn stadiojn. Ĉi tiuj kvar stadioj estas klasifikitaj laŭ kiom da rolo ĝi donas al sociaj fortoj kaj kiom da rolo al la ŝtato.

Mi kontrolas. La bazaj principoj de liberalismo en ĉiu epoko estas filozofiaj, antropologiaj kaj politikaj (la formo de la ŝtato kaj ĝia pozicio). Ĝenerale, liberalismo estas formo. Alivorte, kompreneble, komunaj aspektoj troviĝas en malsamaj epokoj, sed ĉi tiuj evoluoj estas gravaj. liberalismo estas la politika infano de moderneco. La politika estas tio, kion okcidenta moderneco konis, kaj ĝia filozofia aspekto troveblas en la kaj filozofio de moderneco: la libereco de la homo determini sian historian vojon, la liberiĝo de la homo de la pasinteco, la originaleco de la libereco de la historio, la ebleco rekomenci kaj konstrui socian mondon bazitan sur la deziroj kaj...

Klasika Liberalismo (Unua Modelo)

de eŭropaj absolutaj registaroj en la distanco. La kaj la origino aperis antaŭ du specoj de potenco: 1. Liberalismo laŭ origino. La potenco potenco de la Eklezio Feŭrismo kaj kapitalismo 0

kaj Absolutaj registaroj havis certajn karakterizaĵojn: la kreadon de armeo, centralizitan administran kaj burokratan aparaton por efektivi modernigajn reformojn fare de ĉi tiuj registaroj. Liberalismo tial havis specifajn ekonomiajn kaj sociajn portantojn: la novajn mezajn klasojn, kapitalistojn kiuj deziris la intervenon de la absoluta registaro, en la opinioj de Locke, Mill kaj Bentham, liberalismo politike kredis, ke la registaro estas nedezirinda intelektulojn. Kiel evidentiĝis kaj devus esti minimumigita se eble; la minimalista kaj minimuma registaro troviĝas en liberalaj teorioj. Liberala estas La fruaj filozofoj kredis, ke la ŝtato estu aboliita tiom, kiom ĝi estas neevitebla. La ŝtato estu minimuma. La ŝtato estu malbona. Ĝi povus esti forigita, sed estas kelkaj specifaj taskoj, kiujn la registaro devus plenumi. Adam Smith Ĝi estas socia. Kakmi diris, Haf . ke ankaŭ por ke la socio funkcii bone estas: 1. Registaroj ne plenumu pli ol 3 taskojn kaj. Konfliktsolvado per provizado Majo de jura justeco (justeco) 3. Regado kaj sekureco 0. Defendo kontraŭ eksterlandaj atakoj. Tial Elk kredis, ke la malnova koncepto de ĉiuj fruaj liberalaj teorioj konsideris la ŝtaton kiel heterogenan institucion. Hobbes kaj (la ŝtato kaj ĉi tiuj nenecesaj funkcioj devas esti provizanta la profiton kaj garantianta la savon de la popolo) devas esti forlasitaj forigitaj. Liberalismo spertis transformiĝon. Ekonomie, en la unua periodo de liberalismo, la plej grava koncepto estas la kaŝita mano, kiu kontraŭas la malferman manon de la ŝtato, kies interveno en la merkato kaŭzas, laŭ Adam Smith, ke la postulo estas ekvilibrigita, kaj la natura ordo de la merkato estas interrompita. La kapitalisma merkato realiĝas per la kaŝita mano en oferto kaj merkato. Ĉiu publika profito malhelpas liberecon kaj serĉas personan profiton, sed tiel la publika profito estas certigita. Liberaluloj diras, ke la estas preteksto por ^{Ili sciis.} registaroj detrui liberecojn. La koncepto de publika intereso estas absurda kaj sensignifa. La principo estas persona intereso. Ĉiu devas persekuti personajn interesojn. Zorgo pri la publika intereso estas senutila. La publika intereso estas persekutata per persekutado de persona intereso. Regantoj, kiuj pretendas certigi la publikan intereson, Faru. subpremas individuan intereson kaj zorgas pri si mem. Historie, klasika liberalismo realiĝis en Anglio post la Franca Revolucio. Ekde 1933, la klasika skolo populariĝis, la mezaj klasoj eniris la parlamenton, kaj plene liberala registaro establiĝis rilate ekonomie kaj politike. Post la febroj de la revolucio kaj la periodo de Napoleono la 3-a, ĉi tiu tendenco formiĝis, kaj la tendenco al klasika liberalismo videblis en Centra Eŭropo.

El filozofia perspektivo, post la Franca Revolucio, moderna filozofio, de kiu liberalismo estas infano, eniris krizon.

La relativa malsukceso de la Franca Revolucio mallongtempe pridubigis la filozofion de moderneco; fakte, ne nur libereco ne estis facile alirebla, sed novaj dominadoj aperis: revolucia diktaturo, Jakobeno, ktp. Ĉiukaze, la klopodoj de la modernistoj ŝanĝi Eŭropon pasinteco kaj... alfrontis fiaskon. La filozofio de moderneco ŝajnis ambiciaj rilate al certigado de egaleco por homo kompare kun la revii kaj retiriĝis fronte al rigidaj realaĵoj. Dum ĉi tiu sama periodo (post la revolucio), aperis la sciencoj, kaj tio indikis, ke anstataŭ pri la pozicio de homo, kio estas neatingebla, ni devus vidi, kiaj feraj leĝoj ekzistas en la socia kaj politika strukturo... kiuj malhelpas homan progreson. Rezulte, la homo, kiu leviĝis...

Kaj ĉiuj novigaj teorioj cedas al sociaj teorioj. La volo de homo estas limigita

La ¹maja sunsubiro estis

malrapida, feraj fortoj kaj striktaj leĝoj estis konsiderataj historio.

La Krizo en Klasika Liberalismo

Tiel, frua liberalismo estis en krizo. Ekonomie, evidentiĝis, ke la strebado al individuaj interesoj estis la garantianto de la oportuneco de mizero en Eŭropo. Engels priskribis Manĉestron kiel urbon de riveroj kaj sango (ne publikaj kondiĉoj; malriĉeco kaj

kaj la kondiĉoj de frua kapitalismo). Ĉi tiu industria urbo estis la pinto de kapitalismo kaj samtempe la morto kaj ekvilibrigilo detruo de laboristoj. La kaŝita mano ankaŭ estis pridubita tiel. Se ĉi tiu kaŝita mano supozeble estas la de oferto kaj postulo, rilatoj kaj grandaj kapitaloj, la integriĝo de produktado, ktp., kial monopoloj formiĝis, malgrandaj kapitaloj bankrotiĝis (trustoj) formiĝis. Tial, la idealo de liberaluloj, t.e. la libera merkato, cedis al monopoloj, fuzioj, limigoj kaj kaŭzis bankroton, stagnadon, senlaborecon, inflacion, ktp. de vendistoj. 1912 Okazis la unua periodo de kapitalisma krizo. La krizo okazis kiam la teorio de Adam Smith estis efektivigata, kaj ĉi tiu krizo finfine finiĝis en la

Unua Mondmilito. (Laŭ la marksisma teorio)

La koncepto de minimuma ŝtato estis pridubata. La malforteco de la ŝtato malhelpis la realigon de la bazaj idealoj de liberalismo.

Formiĝis la kredo, ke libereco ne eblas en malriĉeco kaj malriĉecon la ŝtato devas forigi. Tial, la konflikto inter libereco kaj egaleco

okazis en liberala filozofio dum ĉi tiu periodo. Tial, fine de la 11-a jarcento, la ekonomia teorio de liberalismo eniris krizon. La teorio pri la ekvilibro inter individuaj kaj kolektivaj interesoj eniris krizon. La teorio de minimuma ŝtato ŝajnis esti pridubata. Tial, ni atestas

krizojn en diversaj areoj kaj ĉi tiu afero pavimis la vojon por la transiro al demokratia liberalismo.

*Demokrata Liberalismo (Dua Modelo)

Kaj la ideala bildo de socio kiel centro de homa agado estis parte formita de la komenca krizo en la rolo de la ŝtato, kaj liberalismo

Forigita. Rilate al la rilato inter demokratio kaj liberalismo, demokratio estas pli maniero de regado ol lernejo kaj vivmaniero. Demokratio estas la infano de liberalismo. Liberalismo ne povus esti postvivinta sen ĉi tiu heredanto. Liberalismo signifas la koncepton de vivmaniero kaj lernejo. La plej grava koncepto en ĉi tiu modelo estas la respondeco de la ŝtato anstataŭ ĝia neevitebla malbono. Tio estas, Negruck ŝanĝiĝis al ŝtato kaj la ŝtato jam ne estis konsiderata neevitebla malbono. Oni diras, ke la plej grava

La registaro devas trovi ekvilibron inter la kernaj principoj de liberalismo. ^{Majo} reprezentanto de ĉi tiu modelo estas Stuart Mill; la reprezentanto de la unua modelo estis Elk.

^{Problemo} La ĉefa argumento de Mill estis, ke la digno de homoj ne limiĝas al la certigo de profitoj, kaj ke homoj havas pli altan dignon,

Tial, ideo pri publika intereso kaj la bazo ne estas la certigo de materiaj profitoj, sed prefere homa digno, homa virto, etiko, ktp.

formiĝis en la menso de Stuart Mill, kaj li dividis homajn agojn en plurajn kategoriojn: 1. Agoj direktitaj

Agoj direktitaj al aliaj. Dum en la antaŭa modelo la "memo" estis centra kaj ĉi tiu divido de la ekstrakta ekonomio ⁰ Al vi mem kaj

Ne estis demando. El tiu divido kaj la ebleco de damaĝo al aliaj, la neceso de registara interveno en la socio fariĝis evidenta. Mallonge, Haha, senlabora en ĉi tio ^{Vidvino} relative sociala ŝtato formiĝis. La establado de institucioj por senhejmuloj estas interpretebla kadro. Kompreneble, la rolo de la eklezio ankaŭ estis efika ĉar ĝi staris kontraŭ liberalismo kaj kreis socialajn instituciojn.

Radikala liberalismo (tria stadio) formiĝis inter la du militoj .

Ĉiuj ĉi tiuj skoloj influis ĝi, malkaŝe aŭ sekrete. Ĝi estis kompletigita post la Dua Mondmilito. Ĝin influis Marksismo kaj socialismo, kaj kelkaj principoj de Li akceptis lernejojn. Iasence, la unua duono de la 20-a jarcento estis la epoko de la regado de la diskurso pri socialismo, kaj ĝia plej grava ekonomikisto estis Koniz.

Ĉi tiu broŝuro ne diskutas konservativismon; la materialo diskutita en la klaso estu konservita.